

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто пост. швед. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-90 год.
Чвертьрічно 15-00
Піврічно 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччини 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
7-50 год.

Телеф. Редакції: 219-41.
Друківні: 221-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Англія відкинула Гітлерові пропозиції.

ЛОНДОН, 14. 3. ПАТ. Простують чуку, немовби британський уряд одруже звернувся до німецького у справі позалінійної справи Льюкарна. На ділі мін. Іден прийняв учора нім. амб. фон

Геша, що подав йому відповідь Гітлера. Іден заявив, що ці вияснення його не вдовольняють і що уступки, які Гітлер пропонує, є надто малі; англ. уряд чекає більших.

У БЕРЛІНІ РАДЯТЬ.
Гітлер відбув нараду з прем. Герінгом, мін. фон Нойратом та амбас. фон Рібентропом.

Предмет льондонських нарад.

РИМ, 14. 3. ПАТ. Як подає Стефані з Льон-
дону, темою нарад льюкарненських держав бу-
ла: 1) безпосередня акція, яку мали запропону-
вати Раді Ліги Націй; 2) можливість перегово-
рів з Німеччиною над новим пактом на місці
льюкарненського; 3) справа автоматичних га-
рантій для Франції та Бельгії, які слід було б пе-
ребачити у тому пакті

більше ангажуються за акцією в обороні нена-
рушності договорів. Аваз стверджує, що на
думку німцівського уряду має місце „казус фе-
дері“. Та проте слід сподіватися з англійської
сторони дальших заходів для поєднання.

ІТАЛІЯ НЕ ПОСУНЕТЬСЯ ПОЗА МОРАЛЬНИЙ
ОСУД НІМЕЧЧИНИ.

РИМ, 14. 3. ПАТ. Пішурядові круги комен-
тують повне резерви становище амб. Градія у
Льондону. Італія шанує свій підпис, зложений
на льюкарненському пакті, тому дає Англії та
Франції моральну підтримку, осуджуючи у
Льондону ремітаризацію Надренії — як на-
рушення Версаю та Льюкарна. Зате Італія рішуче
відмовляє якоїсьбудь матеріальній співпраці —
себе в евентуальних протинімецьких санкціях.
На них не погодиться вона за ніякі уступки у
протинімецьких санкціях, не допустить ніяких
торгів. До протинімецьких санкцій Італія не
дається зблизити, раз через своє принципове
протисанкційне становище, по друге — з огля-
ду на німецько-італійські відносини. Припу-
скають, що Італія заключила з Німеччиною по-
розуміння, у якому обі держави зобов'язалися
взаємно зняти негативне становище до санк-
цій. Це не впливає на осудження самого зло-
манія Версаю та Льюкарна.

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадності книжечки на показника або
іменні, золоті або в зол. в золоті, платні на
кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадності зложени в Галицькій Касі Ощадности
у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД

резервовий фонд 1,000,000 золотих.

ПАРИЖ, 14. 3. ПАТ. Звертає увагу обсто-
ви, що льондонські наради оточені великою
таємною. Франц. преса вдовольна англо-фран-
цузьким зближенням, що зачеркнулося перед-
учора в Льондону. Припускають, що це діється
під впливом фінансових кругів, які шоразто

Що є на ділі між Італією та Абіссинією?

ЧУТКИ ПРО РОЛЮ АНГЛІЇ ТА ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 14. 3. ПАТ. Тутешня преса дальше
ширить поголоски, що Італія почала мирові пе-
реговори з Абіссинією з огляду на те, що Фран-
ція й Англія обіцяла — як кажуть — італій-
ському урядові з одної сторони не загострюва-
ти санкцій, а навіть злагіднити їх, з другої —
пошири Мусолініві вільну руку у переговорах з
негусом; Ліга Націй малаб лише затвердити їх-
ні висіди. Подробниці деталей сповиті покищо

тайною, дарма, що — як твердить „Ле Жур“ —
вони вже далеко посунені і вдовольняють італій-
ські домагання.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ.

АДІС-АБЕБА, 14. 3. ПАТ. Абіссинський уряд
рішуче заперечує чулки про переговори з Іта-
лією

РИМ, 14. 3. ПАТ. Стефані називає чулки про
переговори з Абіссинією з'явім безосновними.

Чи Льюкарно ще обов'язує?

ПАРИЖ, 14. 3. ПАТ. Французька теза є даль-
ше та сама: виповідження Німеччиною Льюкар-
на зовсім не звільнює Англії та Італії від лью-
карненських зобов'язань на випадок порушення
Німеччиною згаданого договору. Тому Фран-
ція й Бельгія мають право домагатися від Ан-
глій негайної помічі, передбаченої льюкарнен-
ським трактатом.

РОЗБІЖНІСТЬ ДУМОК.

ПАРИЖ, 14. 3. ПАТ. Французькі кореспон-
денти з Льондону, обговорюючи висіди пер-
шого дня льондонських нарад, признають, що
хоча льюкарненські сигнатарі зм'яли одностійне
становище щодо осудження Німеччини, всеж-
таки й далі планує розбіжність думок щодо кон-

секвенцій, які слід витягнути з німецької акції.
Відхищення Німеччиною пропозицій Ідена ува-
жають тут доказом безоглядної німецької не-
уступливості. Французькі круги числять за
зміну англійських поглядів. У Парижі думають,
що з приводу розбіжності думок існує мож-
ливість продовження переговорів. Кореспон-
дент Аваз подає з Льондону: Рада Ліги Наро-
дів не зможе ухвалити ніяких остаточних рі-
шень. Дискусія вимагатиме ще довгого часу,
закі узгодять французьке й англійське стано-
вище.

В Парижі передбачують, що від сьогодні на-
ради льюкарненських сигнатарів і Ради Ліги
Націй відбуватимуться рівнобіжно.

Стрілянина на манджурсько-совітському кордоні.

МОСКВА, 14. 3. ПАТ. ТАСС подає в Хаба-
ровська, що до робітників, які працювали у від-
далі 250 метрів від кордону, японсько-манджур-
ський відділ віддав коло 30 стрілів. Робітники
втікли. Після того 5 манджурських воїнів пе-
рейшло по леді ріку Амур та оглянули місця,
де робітники працювали. ТАСС кваліфікує цей
випадок як дуже велику провокацію.

ЯПОНСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКІ НАРАДИ.
ТОКІО, 14. 3. ПАТ. Домей подає, що совіт-
ський амбасадор Юренієв відбув конференцію
з японським прем'єром і міністром закордон-
них справ Гірою. Змісту нарад не подали до
відома.

Ширіть наш часопис!

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові,
вул. Третього Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централь кредит-
това для українських кооперативів всіх видів уліває
кредити на піднесення господарства і промислу.

Хто спекулює --

може переспекулювати,

а той осягне спокій і користь,
хто заощадує готівку
вложити на опрощеному книжечку в
„НАРОДНІЙ ТОРГОВЛІ“,
Львів, Ринок 36. I. п.

15. III. 1923.

Львів, 14. березня 1936.

Коли 13 літ тому телеграфічні дрони приве-
ли з Парвака коротку звістку — український на-
рід Галицької Землі пережив одні із моментів
найглибшого психічного потрясіння за весь час
свої тисячелітньої історії. Не є правдою, що ві-
хто такого вирішення справи державної прива-
лєзности Східної Галичини не сподівався. На-
паки, і на політичній еміграції в рр. 1920/23,
особливо від березня 1921. року, себто моменту
підписання ризького миру, — і в краю було чи-
мало діячів, які рахувалися саме з таким оборо-
том справи, як адалали собі справу з тактичним
помилком тодішнього нашого закордонно-політич-
ного проводу та з обсто-ви, яка від ніякої полі-
тичної тактики вже не залежала: сьогодні вже не-
ма мабуть великих розбіжностей думок ані щодо
тодішніх помилок, ані щодо позалінійних обсто-ви.
Здійється, що найбільшою тактично-політичною
помилкою еміграційного уряду Діятелур було
ковбульське тримання одної статті Сенжермен-
ського договору, як формальної притоки до про-
цесу за право-державний характер Східної Гали-
чини, і через те відлекатись від усякого зв'язку з
наддніпрянськими землями та їх вступництвом,
— дарма, що слід цю справу розглядати востро-
ротно та брати під увагу й тактичні помилки
уряду УНР. І здається, що другим моментом,
який найважче затягив на рішення Ради Амбас-
адорів з 15. III. 1923., це те, що міжнародні аре-
оміти рахувались завжди з докожаними фактами
і їх затверджують, що рахувались з елементом си-
ли та що всі інші елементи, хоч як високоприс-
прославлявані, не мають у міжнародній політиці
практичної вартости. І коли сьогодні, у чергові
роковини історичного паризького рішення, при-
свячуємо кілька уваг нашому нед'явальному ми-
н'улому та шуклемо його зв'язку з сучасним не у
формі сучасних практичних наслідків колишніх
актів, а у формі духовного зв'язку того, що було і
є, — то мимохіть на думку висуваються ті жа-
аскравані моменти: і національного рододу, що
проявлявся у жагучійшому сепаратизмі двох по-
літичних думок двох частин всеукраїнської землі
і двох частин одної нації, — і сили, що тоді за-
тріюмфувала над українською слабкістю, — і ша-
леного психологічного потрясіння, що його тоді
пережив український нарід Галицької Землі.

Було чимало одиниць, які не піддавалися
сугестії ані свого закордонного проводу, ані ма-
сових надій та рахувались саме з таким кінцем
наших дипломатичних заходів. Не хотіли теж
піддатися духовній депресії, що ажанувала тоді у
громадянстві, та намагалися негайно пристосову-
вати національну політику до нової ситуації. Ож-
нак навіть такому світлому умові і такій чільній
індивідуальності, як пок. Володимир Охримович,
не вдалося опанувати розхитаних нервів грома-
дянства, не вдалося накинати громадянству кри-

ЕЛЕКТРИЧНІ ІНСТАЛЯЦІЇ виконує скоро,
дешево і на довідні сплати
УКРАЇНСЬКЕ КОНЦЕСІОНОВАНЕ
ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

ЛЕВ НАДРАГА

Львів, вул. ВАЛОВА 23. Тел. 259-49.
Направки світла, ламп і дзвінків численно 50
сотників. Ошадності жарівки по зол. 0.80.
Лампи, батареї, акумулатори, радіо-апарати
найдешевше у Львові.

теріїв чистого розуму. Прийшов період поверх
зовнішньої внутрішньої політичної азархії, поки
любовстворене УНДО кинуло гасло: „Віри у власні
сили“, гасло, яке скермувало національну енергію
на рейки творчої конструктивної праці, —
впертої, еволюційної, незалежної від політичних
успіхів і невдач.

Та проте період хитає політичної думки не
закінчився. Як риба об лід кидалася українська
політична думка шукати щодня нових шляхів, —
напрямок для впливу національних ідеалів, що
їх не перекресили програма на полі бою та у ди-
пломатичних кабінетах. І ще довгий шлях по-
милості прийшлося перейти, поки та галицько-
українська політична думка не довірила до свідомості,
що місто „через Київ до Львова“ не є пу-
стим звуком, що воно мусить лягти у підвалинах
арозуміння нероздільного зв'язку долі Галицької
Землі з долею Наддніпрянської України, — що
годи думати категорично патріотизму „вужчої
батьківщини“, бо інтерес „вужчої“ батьківщини
є інтересом „ширшої“ батьківщини і навпаки:
бо нема двох батьківщин, лиш — одна! Сьогодні
агадуємо, як кошмар, ту жалюгідну ситуацію, ко-
ли існували два українські уряди, обидва на чу-
жизенській території, один у Тарнові, другий у
Відні, і перами чільних своїх представників у
своїх офіційних часописах вводили з собою на-
перові бої. Сьогодні агадуємо, як кошмар ту си-
туацію, коли через сварки між галицькими й
наддніпрянськими делегатами не могла втрима-
тися спільна делегація на швейцарській мировій кон-
ференції, — ба, не могла втриматися і галицька
делегация через внутрішні розбіжності її найваж-
ніших членів! Треба було перейти не тільки крізь
чотирикутник смерті, але й крізь ризик мир,
і постанову Ради Амбасадорів і смерть Симона
Петлюри, і літо 1930 року, — щоб дійти до собор-
ництва українського духа.

І треба було стільки жертв, стільки націо-
нальних втрат, стільки аморфованої енергії, щоб
побути міражів віри у міжнародну справедли-
вість, у вартість символів світа для покраще-
ння, у практичне значіння пропаганди, за якою
не йде — сила. Та ще й по нинішній день поняття
сили викликає у нас роздвоєння: є все ще такі,
які „національну силу“ утворюють з ефективни-
ми демонстраційними силами, з голосними вибухами
— розпуки. Славити Господа, є щораз більше тих,
які саме у таких екстах розпуки добувають прояв
не сили, а слабості, та які продовжують герої-
ство тихого, сірого, щоденного труду.

Серед сірої нашої і незвідної будуччини
агадуємо річично дату 15. березня 1923. р. як
момента, — не тільки як притоку до спогадів, що
паралізують енергію, але й джерело нової твор-
чої енергії. Бо коли зі спогаду про невдачу адасть-
ся викресити іскри, які проносять шлях народу,
то й найсумніші спогади можуть підтримати ду-
ха. А треба нам цього духа, треба нам тих іскри-
творчої енергії, — тепер у 13-ті роковини поста-
нови Ради Амбасадорів, не менше, як тому 13
літ.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ.
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Для координації оборони Англії.

ЛОНДОН, 14. 3. ПАТ. Генерального проку-
ратора сера Томаса Інокіна займували міністром
координації оборони. Його завданням буде: коор-
динувати різні роди зброї та утримувати рівно-
вагу між ними. Він буде правою рукою прем'єра
у справах оборони, а на випадок його неприємно-
сти, буде його заступати як предсідника комітету
імперіальної оборони.

Ген. Жівковича не арештували.

БІЛГОРОД, 14. 3. ПАТ. Аваос уловивши за-
в'язати категорично тенденційні чуття, немо-
би колишнього диктатора ген. Жівковича ареш-
тували.

„Мир вам, братя, всім приносім...“

Перед ліквідацією мовного хаосу?

Прага, березень 1936.

„Лідове Новини“ з 10. п. м. принесли допис
свого угорського кореспондента про те, як
то „підкарпатські русини й українці прямують
до згоди“. В дописі читаємо дослівно так:

„Промова президента республіки д-ра Бенеша, яку він виступив до послів і сенаторів ко-
аліційних партій з Підкарпатської Русі, має
вже свій успіх. Президент звернув увагу пар-
ламентарним заступникам на значіння й необ-
хідність згоди між культурними і мовними на-
прямками російським та українським, бо щойно
тоді можна буде ввести в життя повну автоно-
мію. Президент повторив анше те, що говорив
підчас своєї подорожі по Підкарпатській Русі
1934 р. як міністер закордонних справ. Але цим
разом слова д-ра Бенеша мали більший успіх
тому, що й самі підкарпатські русини перекону-
ються, що їх дотеперішня культурна боротьба
могла б дуже поважно загрожити навіть найкраще
побудовану автономію. Першою ознакою
реального успіху поклику президента слід ува-
жати наради представників українського і ро-
сійського напрямку, які почалися в суботу 7. п.
м. з метою знайти шлях до згоди обох цих на-
прямків. Покищо рішили скликати на 28. і 29.
п. м. до Мукачева ширшу конференцію куль-
турних, педагогічних і наукових працівників о-
бох напрямків. Програми цих нарад покищо
це не устійняли, але з деяких даних можна вже
якні вносити, що в першу чергу радитимуть
над найбільш пекучою справою, а саме про мо-
ву навчання та шкільні підручники для шкіл
всіх типів на Підкарпатській Русі. Нині ще ду-
же тяжко передбачити, чим скінчиться ця кон-
ференція, і то тим більше, коли взяти під увагу,
що для вирішення цього питання відштовхано
вже чимало анкет — між ними на перше місце

вибивається відома анкета, яку склало було
міністерство шкільництва, але всі вони розби-
ли з приводу неуступливості котрогось з табо-
рів. Але нині, здається, вже відносини настільки
змінилися, що можна мати більше надії на
згоду обох таборів, як передше, на згоду, яка
може звільнити мовний хаос і припинити бо-
ротьбу, яка досі забирає стільки народніх сил,
таким дуже потрібних для праці над всебічним
розвитком країни.“

Цікаво, що угорський кореспондент „Л.
Н.“ не агадує у своїм дописі ні словечком про
свого любителя, про „тузайшій“ напрямок та
про те, що думає він зробити разом з владником
Стойкою та з його „Недвелею“. Чи він теж при-
ступить до цієї згоди, чи буде триматися сво-
го природного союзника: мадярів? А може
кореспондент „Л. Н.“ вже остаточно переко-
нався, що цей напрямок настільки штучний, що
він взагалі при вирішенні мовного питання на
Підкарпатській Русі не може входити в ра-
хунок?

А ще у справі самої „згоди“. Як же тут мо-
же бути згода? Тільки погодитися з дійсно-
станом і дати можливість природного розви-
тку народній стихії, — а вонож українська. Все
ка інша розв'язка не буде ніякою розв'язкою, а
лише новою формою давнього хаосу. Така
„розв'язка“ не усуне основної причини нині-
шого освітнього ржея наших закарпатських
братів і цілої їх батьківщини. М—я.

ОСТАННІ ВЕСНЯНІ НОВИНИ В ШОВКАХ І ВОВНАХ

вже надійшли до фірми

АДОЛЬФ АВЕРБАХ

Львів, Ринок 20, тел. 207—54.

Ціни безконкурентні. — — — Великий вибір.

З українського життя на Буковині.

ЕКОНОМІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ БУКОВИНИ.

Букарештський економічний щоденник
„Признитул“ (Теперішність) описав у кількох
статтях жалюгідний стан Буковини. Румун-
ський журналіст Крістурану признає там, що ще
перед 5 роками Буковина була передовим чин-
ником в економіці Румунії. В порівнянні до ін-
ших провінцій (Бесарабії, Молдавії, Мунтенії,
Добруджі), Буковина мала тоді на 1 км² най-
більші темніші заведення, населення міста Чер-
нівці зросло більше, як по інших, старших
промислових осередках.

Нині все те змінилось. Сільське населення
бідне, високий податок сприяє торгівлі, а
зміцнів розпорядки міністра торгівлі та про-
мислу довели до закриття багатьох фабрик і
таким чином збільшили число безробітних на
Буковині.

Щоб запобігти дальшому зубожінню цієї
колись такої багаті провінції, відбулася нарада
промисловців та представників фінансових код
Буковини (здебільше жидів), на якій рішили
звернутися з проханням до уряду, щоб у величній
розвиток торгівлі і промислу на Буковині.

Одиче ця інтервенція не поправить мате-
ріального стану українського селянства. Так са-
мо, як і в Бесарабії, і на Буковині, збіже подеше-
віло, хоч у деяких околицях (полуднева Беса-
рабія та підгірські околиці Буковини, змешка-
ні гуцулами) лютує голод.

Подивувідним фактом є те, що не зважаю-
чи на матеріальне зубожіння, українське сіль-
ське населення не підпадає під вплив комуні-
стичної пропаганди, яка в останні часи дуже
підсилюється, особливо відколи большевики ста-
ли союзниками Румунії.

З другого боку цю матеріальну скруту ви-
користовують праві румунські політичні партії.
І тут широке поле до праці для Української На-
ціональної Партії та нашого студентства. Чи
визмуться вони до тієї праці?

З Т-ВА „УКРАЇНЬСЬКА ШКОЛА“

Товариство „Українська Школа“ в Черні-
вці рішило видати читанку в українській мові
і звернулося до громадянства із закликом під-
держати це діло. Ця збірка тягнеться вже ро-
ками. Дивно, що українське громадянство, яке
радо жертвує для своїх голодних братів у Бе-
сарабії, жертвує теж на Музей Визвольної Бо-
ротьби у Празі і т. д. — не дає грошевих даних
на свої власні колючі потреби.

Щоб заохотити громадянство до мінімаль-
них жертв на читанку „Українська Школа“ за-
думує перевести збірку марок. В пошукку ж
громадянства читаємо: „Якщо ми не всім
гіршими піддержати ріжну школу, то боляй збу-
том зібраних марок покажімо, що доля ниніш-
ньої молоді лежить нам на серці“.

Цікаво, які успіхи принесе ця філіателістич-
на кампанія „Української Школи“? Ми в неї
дуже віримо.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай ви-
гає при закупі готівкою „провірних блан-
ків Р. III“.

МІСТ ЗАЛІЩИКИ—ДЗВИНЯЧЕ.

Минулого тижня відбулися в Чернівцях на-
зди румунсько-польської прикордонної комі-
сії, на яких обговорювали напругу мосту, що
лучить Залішки із буковинською місцевістю
Дзвиняче. Ремонт цього мосту коштуватиме 4
мільйони левів. Міст довгий на 240 м., широкий
на 8 м. Також як і залізничний міст, що лучить
Залішки із Хрещатиком, цей міст знищили
підчас великої війни. До 1. травня ц. р. мають
закінчити його напругу. Цей міст у величній
прикордонний рух, бо є багато селян, що по
обох боках Дністра мають поля

08.

Нині в неділю грають оба Театри.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ дві вистави: год. 3.30: Останній виступ Ірини Сольської як Леді Ерава у

„ВІЯЛЬЦІ ЛЕДІ ВІНДЕРМІР“ Ціни найнижчі.

8-ма веч.: І. Кульчицька і К. Дембовський „БАЛЬ У САВОЮ“

оперетка Абрама в багатій виставі

Чи прийде поправа для нас у суді та в нотаріаті?

Прозова сенатора д-ра Горбачевського, виголошена 10 березня н. р. на пленарному засіданні сенату при Судовій міністерстві справедливості.

Високий Сенате! Справа, яка під теперішню камію є темою нарад Високого Сенату, нагадує один історичний факт. Римський цар імперської нації Франц зрікся цього престолу, одночасно прокламував оснування австрійського царства, а улаштуючи свій замок, наказав на мурах цього замку помістити напис: „Юстіція фундаментум регнорум“. Гасло, що міститься у цьому написі перейшло до історії, а потому політики, держ. мужі, реформатори суспільних і державних устроїв послушувалися через цим гаслом, тоби узасадити, чи може й заслонити свої плани і політичні наміри. Однак не підлягає сумніву, що гасло оперти владу на справедливість має поважне, велике значіння не лише у монархістичнім режимі, але може й тимбільше у системі влади в демократичних республіках.

КОШТОВНИЙ ВИМІР СПРАВЕДЛИВОСТІ.

Однак, тоби вимір справедливості дійсно сповнював це своє високе суспільне завдання, він мусить стати власністю всього громадянства, мусить рахуватися із життєвими потребами кожного громадянина, а передовсім мусить бути для нього доступним. Обсервуючи кодифікаційні акти останніх років мушу ствердити, що ці акти не досім відповідають тій засаді, навпаки унагледжують тенденції, які зривають з тією засадою. Тепер щораз то менше громадянин користується виміром справедливості, бо вимір справедливості став може вислідом останніх кодифікаційних рішень державою осіб зможних і впливових у матеріальні засоби. Проречистим приміром цього є історія арт. 11. к. п. ц., який говорить про право вбогих у цивільному процесі. Первісний зміст цього артикулу передбачував призначення права вбогих осіб, які не посідають достаточних матеріальних засобів на кошти процесу. Новела з 19 грудня 1932 р. змінює цей припис з той спосіб, що з права вбогих у цивільному процесі користають лише ті особи, які викажуть ліквідоване вбожество. Обійзник Міністерства Справедливості, виданий у цій справі, а який до-

ручає стислу інтерпретацію поняття цілковитого вбожества, спричинив те, що в переважній кількості судів в окрузі львівської апеляцій інституції права вбогих не існує. Зовсім вбогими вважають тільки ті особи, які засоби свого утримання черпають з публічної добродійності, натомість той, хто посідає мешкальну хату, хоч була небезпека, що ось-ось заволодіється, або хто має під морга поля, того вважають як „посесіонар-тус“, який не може користати з добродійства процесового права вбогих. Мотивом такої новелізації права вбогих був мабуть намір відтягнути суди, може скарбово-фіскальні огляди, чи може боротьба з таємницею по судах, однак вислід такого підходу до справи нагадує приповідку, яка каже, що разом із купією виланди теж дитину. Дальшим дуже важним утрудненням у користі зі судової допомоги є надмірно високі оплати, які той, хто шукає права, мусить згорі заплатити за цілий процес, хоч у теперішніх кризових обставинах чи радше серед загальної нужди нема ніяких вигадів, щоб зреалізувати заскаржену претензію. Якщо йде про виконання добутого з великим матеріальним трудом судового присуду, заінтересований громадянин йде до коморника, який знову рахує високі екекційні оплати, хоч стягнути доходжену претензію не дуже проблематична справа.

ТРУДНОЩІ ПРОЦЕДУРИ У НАЙВИЩОМУ СУДІ.

Інституція коморників, введена законом з 29 листопада 1930 р. на терені полуднісних судів, є настільки несимпатичною чинністю, що екекційні чинності є полуднісні тепер на цьому терені з коштом, часто вищим, ніж порівняно з тим станом, який існував перетин, заки настангли коморників. Наслідок такого стану речей є те, що громадянин доходить своїх прав поміняючи судову владу дорогою самопоміччя внахтовуючи процедуру, передбачену судовим законом, а в багатьох випадках із порушенням законів, zagrożеним кримінальними санкціями.

ми. Здається мені, що із становища правниці по-рядку таке явище не можна вважати пожедним. Неслушність новелізації узагальнюється теж у кодексі карної процедури. Хоча звернути увагу на припис, що нормує процедуру у касаційній інструкції, а саме про справу повідомлювання про речинь розправи, яка має відбутися перед Найвищим Судом. Нема сумніву, що коли справа найшла у Найвищому Суді, вона виказує дуже часто великий питомий титр і кошти із заінтересованих сторін мусить дуже звлекати за тому, яке западе рішення на цьому найвищому судовому форумі. Тут важиться доля життєвих інтересів, тут западе рішення про життя і смерть заінтересованої одиниці то річ ясна, що вона прагне взяти участь у процесовому акті, який має для неї таке велике значіння. Первісний текст дотичного припису, який заснований в ерт. 508 розпорядку Президента Річчосполитої, а для 19 березня 1928 р. обіймав постанову, що Найвищий Суд повідомлював сторони про речинь розправи лише тоді, коли сторони цього зажадали. З невизначених ледікативних причин цей припис змінено з нагладною шкодою для процесового права сторони, яка не є державною владою, коли арт. 525 § 1. кодексу карної процедури у редакції оповіщення Міністерства Справедливості з дня 30 вересня 1932 р., що регулює справу справу постановляє, що Найвищий Суд не повідомляє сторін про речинь розправи, з винятком державної влади. Отже заходить питання в який спосіб заінтересована сторона має довідатися про визначену розправу? В практиці інформація у тій справі відбувається, або на підставі розвідів у секретаріаті Найвищого Суду, або листуванням з тим секретаріатом, — на всякий випадок ця процедура наводить дуже багато труднощів і нелогічних, які хіба не асилі виділити спеціального захоплення для цієї новелізаційної праці. Кодекс карної процедури з одного боку санкціонує право касації, однак з дру-

Ревматизм суспільною язвою.

Особа, ліквідована ревматизмом часто і хронічно терпить, а часом стають інвалідами передусім у випадках у пору чезиривних і неадекватних. В наших воєнних і малосонних кліматі, пропан ревматизму легко спостерігти і коли в пору літнього його правильно живувати, можемо запобігти дальшому розвитку недуги. При ревматизмі

треба заживати 2-3 таблетки Тогаля 3 до 4 рази день. Тогаля заживає також а часі розвиненої вже недуги: ревматизм, артритизм, подагра, неврозозах, болах го-тових, грип і простуді. — Тогаля є добрим засобом проти болю і проти горячки. 1-2

Л. ФЕДОРОВИЧ МАЛІНЦЬКА.

ПОСМЕРТНА ВИСТАВА О. НОВАКІВСЬКОГО.

Це не одна з чергових вистав. Це перегляд життєвої творчості великого мистця, сучасного українського мистця, найвизначнішого ідейності мистецького життя Галичини за останніх 30 літ. З усіх посмертних вистав Новаківського ма-лише глибше зацікавлення, якою дорогою пі-де дальший розвиток його могутнього таланту. Цим разом, факт посмертної вистави каже нам дивни-ся на його творчість як на замкнену цілість. Цілість творчості Новаківського — це перенесення з життя в образ мазярства розбурхана, насичена тривогою, але свідомо конетності суворой власної форми сучасна українська душа.

Поміняючи початкові та академічні пріци, в яких ще не пробивається індивідуальність мист-ця, малюнки його поривають динамічною силою внутрішньої напруги та пристрасної туги за твер-дим світом, але овею, власним, що тримає би в карбоні неорганізовану ще мазярську будиність та наливну би власної творчості ясно означено обличчя.

Яскравим прикладом цієї — що так сказати — демонічної динаміки з емоційною твердого ос-тотом форми є два горючі види церкви св. Юра з „моря світової війни“. В них віти дерев на пер-шому плані перемінюються у великі та жовті, трі-важно витягнені полумені. Світло небо, не прозо-рий простір, а збудований у шаленому крутизному русі етеричні хвилі. Розхита хмара ліхотієво зашита. Темна маса дерев по боках, — не по-

глядна гушавина таємних постатей, з яких впро-стає холодний камінь божого храму, червоним відблиском світової пожежі.

Домінуючий акорд у шаленому ритмі подій. Доповідає до крайності кінетика виражена морю ліній ще нагладіш, аніж морем розпано-шених барв, в яких (може це було в інтенції мис-ця) нема — а погляду чисто кольористичного — одностороннього задуму.

Виразом динамічного неспокою є також вели-ка мертва натура „Варшівство України“ зі соняш-ником і тацею з овочами. Статика зображених предметів швидко і небуденно ополучена з кіне-тичним характером тла. Кольористична тема тут також дуже широка, мало топована, так що годі говорити про неї як про гармонійний акорд. Це радше наскрізь життєрадісний брела поліфонія.

Драматичному оповіданню змістом „Висво-лення“ (Мистець з дружиною над деревом) не-достає композиційної суцільності через порожню діру тла над ляпідарно зображеними постатями.

Всі ці чотири малюнки сильні. Бачимо в них виразно означену мазярську думку і вміння пере-вести її. Все ж мистець не дивився у них ще до тієї доскопалості, що робить твор мистецький по-лібним до органічно вирослої цілості, до твору не рух людських, а твору — природи.

Ту доскопалість Новаківський оселгує у кількох малюнках, повсталих дещо пізніше.

На одному з них, чудовій олійною величчю, сильно зорганізований „дубові“ — голова муж-чини і жінки формально і кольористично повяза-ні з тлом так, що забуваємо про образ; адається, перед нами відлитою дорожньою, горючім жи-вими барвами емалі.

Інший — портрет Едип. Митрополита — в-літний „Моніс“ — добуває японів вже спаво-

вавою формою гідності та велич провідника. Бар-ви тут зрівноважені, майже „світлові“. Каміна непохитність провідника не дозволила розпанош-тись ані розцвітись барвам, які тут підпорядко-вані твердій конструкції, формі. Могутня голова, широкі, спокійні плечі, одягу, побіч залом-них ліній хвилястої борода пластично виступають на тлі спелості гори, проте зеднані з нею. Ха-рактер образу точно дотриваний до сюжету — мо-нументальний.

Великий малюнок „Грегіт“ (гора біля Косма-ча) виявляє піднесену до великої потуги мазік барв. У хвилястих лініях помітно рух, ритм, прятану динаміку, але: музичну, не хаотичну. У барвах маємо яскравість без брутальності. Видо-буті тут пластичні вальори виключно барвою. Це один з тих нечисленних малюнків Новаків-ського, де не видно слідів муки, тяжкого змаган-ня артиста. Неначе виділа, органічно повстала вражає тут гармонійно цілість різнобарвних площин.

Не солодкаві ця гармонія. Солодкавість — навіть і лірична мистість — далека від Новаків-ського. Це виглядно виявляють його жіночі, твер-ді портрети. Ні, навіть там — як у „Грегіті“, де панує гармонія душевна, відклад грізний, драм-атичний. До „гармонійних“, та мою думку, (у зна-чінні одноцілісності) малюнків належить також бачити „Револьюцйонера“, дівчина у білоріз сук-ні на тлі замкового подіра. Своорідне барокове багатство форми того образу дуже привабливе. Здоровий музичний ритм спливає влож розлу-шеного темного волосся дівчини, адіуючи з ці-лістю форми. Румяні молодого, гордого лица і брутальна червона пляма суни вказує, чемов сміливий побік із „Хлопецького неспала“ Стрі-ліського.

Затирають сліди віри...

В "Народній Справі" читаємо:
З Орієнта, коло Шидловця пишуть нам:
Вачимо, як на Зоручем у селі Головинці роз-
ривають більшовицьку гарну, муровану церкву а
злочинним іконобасом вже спалили дах, критий за-
паланим деревом. В місті Тирноруді на
Зоручем ще в оселі поклали хрести в церкві
и костела, а заклали свої червоні прапори. Даво-
ли вже давно передати амоски".
Отак затирають більшовицькі сліди віри, —
але не втратять їх у душах поновлених людей.

Організація дитячих садків.

Весняні місяці — це найдоглядніша пора для
підготовки дитячих садків. Підготовку мають зме-
рести місцеві кружки Р. Ш. До співпраці слід за-
пропонувати доволі всі місцеві товариства.
Не зважаючи на вихідні алачівні дитячих
садків, вони в сус. Сільську установу основану
на розпорядку Президента Р. Ш. з 22. IV. 1927. (Д.
3. Р. Ш. з 30. IV. 1927. ч. 40. поз. 354): Це розпо-
рядок також дитячим урядовим органам Курато-
рія ЛШО. У своєму об'язку з 2. I. 1935. ч. 35006/
34 вказуючи садки, опікуничим заведенням".
Тому прохання «а доволі треба вносити по до
визначеного інспекторату, але до приватного
староства як надвірної влади, найкраще за посе-
редництвом Повітового Союзу Р. Ш. Зразок про-
хання подати у книжечці "Дитячий садок, ме-
та і способ оснування", що вийшло цими днями з
друку (за 20 сот.). В тут також вказівки, як бра-
ти за організацію дитячого садка, а теж рефе-
рат, який можна використати в цілому чи як
основу для власного реферату організатора сад-
ків у повіті.

Щоб повонити батькам алачівні дитячого
садка, слід відбити віраду (можна й без окремого
повідомлення староства на основі ст. 18. закону
про вибори з 11. III. 1932. Д. 3. Д. ч. 48. поз. 450,
якщо предсідник наради алачів особисто всіх при-
званих. Слід алачів відбити об'язку харчу-
вання дітей у садку, відшукати чисту, яву хоту,
можливо а садом чи городом, або а плащею (май-
заном). Слід також списати батьків, що рішати-
ся віддати свої діти до садку і алачити сню дітей.
Дітей, що належать до прилюдної школи, не бра-
ти до садка. Завдавати слід підшукати провід-
ницю (садівничку), бо деколи староства вже зме-
ред вимагають, щоб подати, хто буде садівничкою.

Шкільна влада вимагає, щоб Головна У-
права Р. Ш. вказувала нагляд над усім
садками. Тому всі кандидати на провідницю ди-
тячих садків мусять зареєструватися (письменно чи
устно) в Головній Управі Р. Ш. безумовно а по-
середництвом Повітових Союзів Кружків Р. Ш.
При алачівні подати: 1) імя і прізвище, 2)
імя батька й матері, 3) дату народження, 4) місце
теперішнього мешкання, 5) яку школу має покін-
чену (іспити), 6) чи відбула курс для провід-
ниць (де, коли), 7) чи алач вела садок (де й коли),
8) які (приблизно) матеріальні вигоди стають,
9) хто може діти про неї алачівні (громадяни,
товариство). — Повітовий Союз (Кружок) Рідної
Школи переішле ці дані а своєю опінією про кож-
ну кандидату до Головної Управи Р. Ш.

Незалежно від цього — кожна громада, що
хоче оснувати в себе садок, має про це повідомити
або безпосередньо або за посередництвом
Повітового Союзу Кружків (Кружка) Голо-
ву Управу Р. Ш., подіючи: 1) назву грома-
ди (повіт, повіт), 2) в якому речинні має бути
садок, 3) хто буде ним алачівні (інституція
та алач), 4) яку платню може дістати провідниця.

Ті Повітові Союзи (Кружки) Р. Ш., що орга-
нізували минулими роками дитячі садки і мають
зареєстровані в них до праці місцеві садівнички,
можуть їх і на цей рік алачівні самостійно, по-
відомляючи про це негайно та не дальше як до
3 днів після призначення, Голову Управу Р. Ш.,
бо вона відповіла на садівничку.

Головна Управа Рідної Школи.

Ковно під водою.

БЕРЛІН, 14. 3. ПАТ. Із Ковна повідомляють
про катастрофу повоні, що навістила місто. Ві-
сьмсот мешкальських домів залила вода. Нині разо
мішель вода виносил 7 м. понад нормальний стан
та постійно зростає. У новообудованій ділянці
Ковна залила вода північчю, так, що половина мі-
ста не має центрального опікування. Як дель так
жч пречко повітря, відсеко та спеціально утво-
рені ритуальні відділи. Шкоди, алачівні пові-
воні, величезні.

Білля вам радить:

Ощаджувати на милі те саме, що бути марно-
тратним, бо дешеві маловартісні мила шкодять
тканині і передчасно її нищать. Тому вживайте
до праця лише випробованого мила Олень
Шіхт, яке хоронить білля і дає запоруку не-
змінної доброти.

**ТОМУ
НЕ ПОПРОСТУ:
МИЛО,
АЛЕ**

**МИЛО ОЛЕНЬ
SCHENCK**

До намочення ПОРОШОК ШІХТА

Дай дитині в руки сірники...

Відгуки „ревелаций“ п. Д. Паліва у польській пресі.

Коли ми звертали увагу на невідомий
характер „ревелаций“ п. Д. Паліва у „Батьків-
щині“, — він обурився і хоч після того в остан-
ньому числі „Батьківщини“ відкликав свої де-
мунізації, проте „ревелацию“ дає. Який від-
гук має та його писанина, бачимо по сьогодніш-
ньому „Беку Н.“. Для більшої ліквідації, хоч
ця ліквідація дуже сумна і прикра, передаємо
замітку „Беку Н.“ в оригіналі, без перекладу:
як польська преса використовує так „ревела-
ції“ для алачів на українську пресу, на найвищих
церковних достойників, на найважливіші укра-
їнські установи, на найчесніших українських
діячів!

„Oddalem — mówię dalej p. Palijew — „Nowy
Czas“ nowo wyznaczonemu redaktorowi p. Mi-
chałowi Matczakowi. Pozatem wszystko zostało
po staremu. I redakcja i p. Iwan Tyktor i w admi-
nistracji“.

Та алачівна історія мала найфатальніші skutki
для партії „Narodowej Pracy“, która pozostała
bez własnego organu, bo „Nowy Czas“ z miejsca
ustosunkował się do niej w sposób wręcz wrogi.
Jeszcze po kilku wysiłkach była ona zniewolona
zaznaczyć swoje istnienie tylko już... na papierze.

Дзів, малutki ten organ „Nowy Czas“, który
pojawiał się dwa razy w tygodniu za pieniądze
organizacji podziemnych terrorystów ukraińskich,
rozrósł się do rozmiarów prasowego koncernu,
obejmującego szereg wydawnictw („Nowy Czas“,
„Narodna Sprawa“, „Nasz Prapor“, „Komar“,
„Dzwonoczek“, „Ukraińska Biblioteka“, „Wielka
historia Ukrainy“, „Historia ukraińskiego wój-
ska“) i przedstawia największe i najkorzystniejsze
przedsiębiorstwo wydawnicze, а właścicie-

lem (już dziś wyłącznym) jest p. Iwan Tyktor, któ-
ry umiał sprytnie balansować wśród koniunktur
i orientacji i jest dziś jednym z najzamożniejszych
ludzi wśród — podoficerów b. ukraińskiej armji.

Nieskończona spowiedź p. Dmytra Palijewa
[pojawiło się już dziewięć artykułów, а zapowie-
dziane są dalsze] notowała też fakty, kiedy p.
Palijew wraz z obecnym sekretarzem UND-a p.
posłem Celewiczem należeli razem do „pewnej
tajnej terrorystycznej organizacji“. Nie trudno do-
myśleć się, „Działala wtedy — pisze p. Palijew —
na naszym terenie jeszcze jedna siła UWOW“.

Jakkolwiek proces warszawski przeciw za-
bójcom śp. ministra Pierackiego ujawnił wiele
tajemnic z poza kulis ukraińskich terrorystycz-
nych organizacji, p. Palijew ma nieocenioną za-
слугę, że z równą miarą naiwności jak i cynizmu
naświetla i oświecła fakty i zdarzenia z nieda-
wnej przeszłości, dopomagając odtworzyć histo-
rję ciężkich lat istnienia odrodzonej Polski.

Najciekawszą w świetle tych rewelacji jest
rola obecnego posła Kuźmowicza, który z partji
„Narodowej Pracy“, zarebionej o UWOW, zrobił
sobie odskocznik do organizacji „Akcji Katolic-
kiej“, stal się politycznym doradcą ks. metropo-
lity Szeptyckiego, redaktorem ultrakatolickiej
„Mety“ i inspektorem tow. „Ridna Szkoła“, inne-
mi słowy, wysłużonym pułkownikiem z trzema
niezasłużonymi pensjami.

A czy zmyli ci „zarebieni“ panowie z rąk
swoich krew śp. Twerdochliba, Baczyńskiego,
Babija i tylu, tylu ofiar, poległych po jednej i po
drugiej stronie frontu — od zdradzieckich strza-
łów, wymierzanych przeważnie z tyłu?...

Перед замкненням бюджетової сесії.

ДАЛЬШ НАРАДИ СЕНАТУ.

В п'ятницю по промові сен. Міхаловича міні-
стер освіти Свентославський обговорив справу
оплат студентів. Заявив, що 7 відсотків студен-
тів користає а стипендій, 63 відсотки студентів
дістали полекші у сплаті оплат. Згадав, що нау-
кові і суспільні товариства та приватні видавці
підручників зобов'язались передати студентам
22.000 підручників на суму 250.000 зол. так, що
іх можна буде продавати по 1.50 зол.

Опісля сен. Бісінг зreferував бюджет дер-
жавних довгів. Польща має 2.140 мліонів закор-
донних довгів, себто 64 зол. на одного громади-
нина, 3.275 мліонів зол. внутрішніх довгів, себто
98 зол. на одного мешканця.

Сен Павелец зreferував бюджет смеритур
Пригадав, що уряд задумує покликати комісію,
яка розгляне справу об'язки смеритур. Вийши

сен. Ліпінський зreferував бюджет інвалідських
рент. Згадав, що в 1931-32 а бюджеті призначено
160 мліонів зол. на ренти інвалідам, в 1936-37
вже лише 100 мліонів.

У вівторок 17. березня ш. р. відбується пле-
нарне засідання сойму. Кружляють поголоски,
що уряд домагається нових повноважень і
після їх ухвалення замкне бюджетову сесію.

СПРАВА РИТУАЛЬНОГО ЗАРІЗУ.

На вівторковому засіданні сойму є м. і. перше
читання урядових проєктів, як закону про по-
зички на залізничі, поштові та водні інвестиції.

Не виключене, що на цьому ж засіданні знай-
деться теж внесення пос. Присторової про ска-
сування ритуального зарізу. Проєкт цей вже го-
тов для пленуму тому, що його ухвалили ад-
міністративні комісії.

Міські Театри у Львові, понеділок 16. березня.

з Кульчинською і Дембовським.

БАЛЬ У САВОЮ

Бонові зипки важкі.

Рудольф Світальський - Тадей Гаєр Львів, вул. Баторія ч. 20
готель Сасний.
МАТЕРІЯЛИ ЖІНОЧІ, НАЙМОДНІШІ у великому виборі
Низькі ціни. Догідні умови плати. Кооперативам відповідний рабат.

У звіті з пресової конференції Союзу Українок „Українські Вісті“ з 14. п. м. подають такий уступ промови п-ї Мілани Рудницької:

С. У. має право пам'ятати від української преси одного: щоб пона не викликували на С. У. репресій. А трапився такий випадок:

Містолозова С. У. зайняла по справам до
„Діла“. Там її помістили один з редакторів
„Діла“, що заграє ідею „Діла“ стаття, за яку
„Союз Українок“ розв'яжуть.

На запит могодню, чому містять статтю, яка може мати такі наслідки для т-ва, редактор відповів, що вони відіслали статтю до помічника від чинників, від яких вони залежать і мусять її помістити. І помістили.

В тій справі Гос. Виділ С. У. інтервеніював в Нада. Раді „Ліла“ і дістав відповіль, що літніх подіючих доручень Нада. Раді Редакції „Ліла“ не давала.

Тому, що ти справі дотримуйся принципів розмов, які я мав з заступницею голови Союзу Українок п-рою Ш. та з головою С. У. -рою Міленюк Рудницькою і що ти приєднати розмови п-і Міленюк Рудницької випливає топер на пресовій конференції щирою й тенденційно та у спосіб яким може кинути погане світло і на мене і на "Діло", я примушений з прикритою предостанити діловий стиль спілку:

У доміаці „Діла“ відбувались сходження у спра-
ві Балю Пресю, у яких у прихатному характері
брала участь п. Ш. Зі звернув її увагу, що зараз

принесуть, спішиє число „Діла“ із статтею, яка мо-
же її особисто зацікавити, бо торкається діяльнос-
ті Союзу Українок. Сущою видумкою є, що я
казав, що за ту статтю С. У. „розшижуть“: ні! Ш.
жалувалася, що Соколові У. можуть пошкодити
статті, які кажуть про політичний характер ді-
яльності тої організації, а я звертав їй увагу, що
ніде у світі не бувало, щоб політична партія, яку
якись організація чи якийсь громадський діяч
гостро атакує, не мала права а то й обов'язку від-
повісти і проти таких атак боронитися. Розмова,
яка велася у присутності ще двох жінок, учасни-
ків згаданих сходів, мала якнайприхильнішу
тенденцію для Союзу Українок, а саме ту, щоб
остеретти одну з його керівниць, щоби деякі пані
не йшли на демарш і не ангажувалися у кам-
панії проти УНДО, які „Діла“ за становниче вибо-
рів, бо всім відомо, що чейже вихідною точкою
тієї жіночої кампанії була справа — одного манд-
ату, справа заведеної надії „а мандат! Ту саму
пересторогу я повторив того самого вечора в
Мілані Рудницькій в її хаті: я мав право остеретти
свою сестру, щоб не робила істактів у своїй гро-
мадській праці, і я не винуватий, коли моя сес-
тра питалася а тих добросовісних поряд таку
науку, що — мене заденуцили до Нагірної
Ради Спілки „Діла“, відтворюючись, що це есен-
ціальні репресії стосно відносальності на „Ді-
ло“ (!!) та що її не задоволилась чемним висно-
вочним Управління Союзу, тільки всю історію вино-
сила ще на пресову конференцію. *І. Кедрим.*

ЛЬОНДОН, 14. 3. ПАТ. Рада Ліги Націй зішлася щиро у зовсім інших відмежованих умовах. Члени ради засіли при столі, що має форму пічкової в гарній салі, завішаній сальоном королеви Аліни. Перед приватним засіданням Рада відбула довірочну нараду в сусідній кімнаті короля Карла. Кімната королеви Аліни це замісць парна кімната. На стінах, оббитих червоним едімашком, висять дорожочині образи королів, королевих, князів і княжних, пензля Рубенса, Гейнсбору та Ван Дайка. Посередній салі висять портрети, широзолотий жирафодол. Вікна кімнати сходять до парку св. Якова. На салі крім членів Ради і кільканадцятьох урядовців секретаріату та членів делегацій є 50 журналістів. Реште 300 журналістів прислухається нарадім у сусідніх кімнатах, де поставили мегафони.

Точно в год 11.45 передпоздним делегат Австралії Брюс, президент Раді Лігн, відкрив 41 надзвичайне засідання Раді. Брюс подякував королеві Едвардові VIII за те, що віддав їй засідання Лігн Нації стару палату св. Якова. На вшесок Брюса Рада висловила подяку королеві під «адресою британського уряду, який приготував технічно сесію Раді. Описав президент Раді зазначив, що за черг парад в сирани львівських договорів і відчитав телеграми уряду Франції та Бельгії, які домагалися скликання Раді Лігн.

Перший промовляв мр. Іден, зазначаючи, що передати королеві подяку Ради і привітати Раду Ліги іменем британського уряду. Пригадав, що 14 років тому в цій самій залі відбулося дуже важливе засідання Ради Ліги. Одне з останніх засідань своєю важливістю перевищав ачачиння засідання Ради аперед 14 років. Запевнив уряд Франції та Бельгії про вірність В. Британії лікарненському договору, осудив поведінку Німеччини як явне і невиперечке порушення договору. Викінчав, що міжнине торкається ще цієї справи, В імені французького уряду промовляв мр. Файн-дев, а імені бельгійського уряду прем. Ван Зее-лянд, який засідав при столі Ради як зацікавлена сторона у цьому спорі.

ЛЬОНДОН, 14. 3. ПАТ. Мін. Фландрії заявив, що німецьке військо, яке ввійшло до Надренії, не мало „символічного“ значіння, бо було його більше ніж 30 тисяч людей. Льюкарне-ський договір уможливив Франції негайно надати гострі та безпосередні розпорядки, але французький уряд здержався і тим самим ствердив, що визнає шансу міжнародне право, яке є основою умовиню підтримання миру. Франція негайно звернулася до

Ліги Націй, вірних» в її безсторонність, щоб вола ствердила «зрушення договору і вичала відповідні рішення. Франція годиться віддати до диспозиції Лізі Націй всі свої моральні та матеріальні сили, щоб допомогти опанувати одну з найгрішніших сил в історії многу та його афійої організації»

На своє опрацювання Німеччина коштувала-ся та ратифікацію французько-більшовицького пакту, підписаного пів року тому. У травні і в червні м. р. у справі французько-більшовицького договору обмінялися нотами Франція, Німеччина і держави, які підписали львівський договір. На прасіні аргументи Німеччина не дала відпові-ди. Якщо ці «аргументи» не були переконливими, то ардію з армією конвенцією, яку підписав Франція і Німеччина одночасно з львівським договором, німецький уряд повинен був виставити справу армії до суду. Однак Німеччина не зробила цього.

Дня 18. ц. м. відбувся у Львові в демії Марійського Т-ва Пень при ауп. Руській ч. 10. загальні збори „Т-ва Вакаційних Осель“ при учас-ти коло 40 членів. Збори відкрив в год. 5.35 го-лова Т-ва п. О. Бачинська, асподуючи померших членів: д-р Дарію Чубатову, п. О. Пашківську, п. Скоробогатого і д-р. М. Мороза. Приязні по-ставням з місць вшанували їх пам'ять. Голова під-черкнула далі, що жертви для Т-ва складали: Епис. Митрополит, Митрополітчин Ординаріат, Зем. Банк, Центросоюз, Дністер, РСУК, Т-во олії-ни над молодію, Мар. Т-во Пань, Карпатія, Керос, Маслосоюз, Нар. Торговля, Сільський Господар та інші, за що аложила ім подяку.

На голову зборів вибрано дир. К. Малицьку, на секретарку п. Пілюсіану. Протокол з останніх загальних зборів, що відбулися 27. IV. 1934. р., відчитала п. Ст. Пашкевичева. Звіт з діяльності складала секретарка Т-ва п. Ліщинська. В 1934. і 1935. рр. Т-во улазило по 3 оселі: 2 дієточі в Милославні та в Коршні, 1 по 1 хлопчик у Милославні. В 1934. р. було в Милославні 47 дівчат, 4 помісниці, 1 управителька та 50 хлопців, 4 пом., 1 управитель; в Коршні 35 дівчат, 4 пом., 1 упр., разом 127 дітей, 12 помісників і 3 управителі. В 1935. р. було в Милославні 42 дівчат, 4 пом., 1 упр., та 59 хлопців, 4 пом., 1 упр.; у Коршні 41 дівчат, разом 142 дітей, 12 пом. і 3 упр., Кошти удержання від особи 40 зол. У 1934. р. удержання дівчат у Милославні коштувало 1.764 зол., хлопців 1.807 зол., у Коршні — дівчат 1274 зол., разом 5.193 зол. Недобір був 861 зол. У 1935. р. кошти удержання в Милославні дівчат — 1.650

Справа наслідника апостольського адміністратора для Лемківщини.

Аг. Вихуд у комунаці з 14. березня ц. р. по
повідомляє: „Похоронні обряди помершого о. дру
Василя Масцюха, апостольського адміністра
ра для Лемківщини, підуться завтра в неділю і
Риманові. Похорон відбудеться з почетом, в
лежними єпископами. Труну з тілом о. Масцю
х перевезуть автом з Риманова до новосвященсь
кого повіту та похоронять на цвинтарі його рідн
ого села Нова Вєсь. Похорон у цьому селі бу
д. понеділок.

Рівночасно Аг. Вхуд вияснило, що справу наслідника о. д-ра Масюха погодять безоплатно на основі постанови Ватикану в пору мінш з польським урядом. Треба сподіватися, що вже в найближчому часі іменують тимчасового керманця апостольської адміністрації ам Лемківщини, а ця провізорія потребує аж до кінцевого іменування. У звичайних дієпців капітула вибирає по смерті ординарія капітульного вікарія, однак апостольський адміністратор ам Лемківщини не має капітули й тому з своїм провізорієм та околишнього іменування ріши безпосередньо Ватикан».

„Нає Ціріхер Цайтунг“ пише, що діяє в
девалюації німецької марки. Ця справа вже
шла і девалюація доходила би до 33 відсо-
ків теперішньої вартости девізи. Дотепер
німецькі урядові кола заперечували погрози
про девалюацію. Однак після успіху при
борах німецький уряд переведе девалюа-
цію.

Страйк віндзорів закінчився в 600 будинках.
До праці вернулося 6 тисяч страйкуючих.

Визнали новий уряд Парагваю. Представники держав, що беруть участь у бойовиско-паризькій антивоєнній конференції, вирішили призначити новий парагвайський уряд.

Еспанський міністер внутрішніх справ заперечив чутки про оголошення стану облоги у Мадриді, зате підтвердив факт, що згоріли дві церкви; тепер поліція та цивільна гвардія беруть монастирські та церковні. На вулицях Мадриду нісенькові та поліційні стежі, зрештою панує спокій.

Австрійська поліція арештувала кількох із цих «соціалістів»; говорять, що німецьке консульство пробувало інтервеніювати у їхню користь, але безуспішно.

Збори „Товариства Вакаційних Осель“.

вол., хлопців 1.343 вол., у Коринві двічі 2.111 вол. — разом 5.611 вол. Недобір — 1931. вол. 800 кв. принесли в 1934 р. 525 вол., у 1935. р. 534 вол. У 1935. р. діти святкували в Милошані, там же Ексц. Митрополита, у грудні 1935 р. поміли 30 діти існування Т-а у Львові. В 1935. р. 634 135 членів, тепер є 231. На залик Т-а відомо 57 нових членів службовців з РСВК, 12 з НР Торгоші та 11 із Земельного Банку. Річна членська вплата 3 вол.

Касовий звіт адавав касієр Т.ва ім. В. Пилипівський. В жовтні Конгр. Комісії п. І. Бондарюк постановили внесення признати абсолютну устачуючому відділові.

В дискусії забирали голос: п. дир. К. Малица (вірієт числа членів); о. Новосад (підтвердження числа дітей в оселях). Радн. Стевчак промовив за ведучанням нових членів. Одна жінка підняла думку, щоб переводити збірку одразу і згукти. О. делні вважали, діти не мають у чому плати в осель. Д-р Цимбалістий підняв думку заломити осель для ведучих дітей, що по дискусії прийнято. Він зазначив, що бере на себе удержання одної дитини в тій оселі. О. дир. В. Ліщиняк звернувся до групи, що найкраще надавався би на літнєму оселі Підбуж Оляя Дрогобича, бо там є відновлення діт. Д-р Вілянок підтримав, що треба передовсім зазначити до осель діти з сучасної та офіцій. П. Філіпповичева підтримала, що родичі за мало мають про своїх дітей, тому треба відновити оселі додати родичів. Вістак промовляв, що ш. І. Павликовська, К. Малицька та О. Бачинська відповіли на запити. Абсолютною угодою

му виділові ухвалено через аклямацію. До нового виділу вибрані: голова — п. О. Бачинська (через аклямацію), о. Новосел, о. Ждан, т.п.: Ліщинська, Замківська, д-р Назарова, Шуберт, Малайковська, д-р Біланюк; проф. Зелений. До Контрольної Комісії увійшли т.п.: Ір. Бонковська, Евг. Макарушкова та Ір. Паванковська.

При цьому ухвалено внесення п. Филиповича: оскінати анкету для осудження лічничої оселі; і внесення п. Федорчакової, щоби батяїські кружки вступили в члени „Т-ва Вакаційних Оселі“. П. Олександрівна зголосилася сама бути курсоркою Т-ва.

Збори закінчено в год. 7.50 веч.

НОВИНКИ.

— На уфундування вітражу в Успенській церкві прикладу 70-хтти о. кат. Д. Лопатинського зложив даліше: о. Василь Лончина Львів 5 зол., д-р Тит Буратинський Львів 10 зол., Стефан Левицький Львів 5 зол., Михайлина Косач Львів 5 зол., Іван Бедрило Львів 2 зол.

— Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна виправа машин всяких систем поруче Юліян Ломача — Львів, ул. Валова 11. Одна з українських фірм в тій ділянці. Наука писання на машинах. 21-115

— Овочеві щепи та куші: яблуні, груші, сливи, черешні, вишні, брусничні, морелі, виноград, порічки, агрест, малини, азорові гарантовані сорти по дуже низьких цінах зараз замовляйте в найбільшій українській фірмі А. Терпиляк — в Залужі п. Галич (р. Hahcz). На бажання висилаємо цінники й оферти. 1633 4—5

— Подяка. Управа Н. Лічничі складає отриману Хв. Дирекції „Маслосоюзу“ за щедрий дар 2.000 зол. на будову шпиталю, зложених на пам'яткове діло Маслосоюзу з нагоди ювілею Митрополита Андрея. 1693

— До громадян Личаківської ділянки! Виділ читальні „Просвіти“ на Личакові скликає на неділю 15-ц. м. год. 17. ширші сходили члени читальні в справі оживлення освітньої праці та в справі придбання фондів на розбудову читальної будівлі. Організаційно-освітній реферат висловить м-р Кабарівський Богдан. Громадяни Личаківської ділянки усіх станів і звань просять Виділа до найчисленнішої участі.

— Роковини Шевченка відсвяткує Жовківська ділянка у Львові музично-вокальним концертом в неділю 15-ц. м. в 7 год. веч. в домівці читальні „Просвіти“ при вул. св. Мартина ч. 9. На програму свята складаються: промова ред. Курдилика, деклямації п-и М. Карачик, п. Ев. Лазора і п. Ст. Голдана. Музичну частину виконуватимуть та мужеські хори під проводом ради. Купчинського.

— Збірна вистава образів Стан. Крамарчика відкрита щодень в год. 10—15 в домівці львівського професійного Союзу пластиків (вул. Дзусицьких ч. 1, 1). Вистава обіймає фігуральні композиції, мертву природу, портрети і пейзажі Крамарчика.

— Нові образи Шевченка. Галерея образів Шевченка в Харкові збагатилася в останніх часах 25 незліченими дрібними портретами кисти Шевченка, знайденими в провінційних музеях. Знайдено там портрет в'їзняка із села Воронжа лебединського району та портрет селянки. Обидва портрети виконав Шевченко підчас свого побуту на курорті Лихвино, маєтку Хрущова.

— Хто виграв на лотерії? В нинішній тягненій лотерії клас лотерії впали виграні м. ір. на такі числа: 5.000 зол. на ч. 30220. 2.000 зол. на ч. 147185. 1.000 зол. на ч. 7044 120002 128139. 500 зол. на ч. 268 40004 90961 109391 113184 169551 191911. 400 зол. на ч. 35748 701123 83511 99262 149548 182980 177538 183559.

— Торгували відзнакою за оборону Львова. У Львові викрили скандальну аферу, що торкається знаменитого „Орлянта“, польської відзнаки за участь в боях за Львів. Про зловживання в пій капітулі кружляли вже кілька літ погослови про Львів. Говорено, що що відзнаку може купити собі коханий за ціну найвище 20 зол., без огляду на те, чи брав участь в обороні Львова чи ні. Аж в останніх днях у зв'язку з тими зловживаннями арештовано дра фільософі Ігната Фаса, молодого історика, зайнятого у промисловому музею. Капітулу відзнаки „Орлянт“ створив ген. Розадовський, а після його смерті він проф. Львівського університету д-р Кам. Гартлаб, що є директором промислового музею. Капітула мала окреме бюро з кількома урядовцями. Доходи з

надавських відзнаки „Орлянти“ були великі, бо багато було людей, що для різних цілей потребували цієї відзнаки чи документу з підписом ген. Розадовського. Коли наплив клієнтів мешкав організатори імпрези впали на думку виняти старої відзнаки на пошу, емальовану, за яку знову брали оплату. Тоді у справу змішалася військова влада і зробила кінець спекуляції. Рішено видати книгу відзначених, але впис до неї був теж получений з оплатою. Нарешті справою занялася прокуратура і першим її ділом було арештування дра Фаса. У зв'язку з тим надіються ще великих сенсацій, бо загально відомо, що число живучих ще „оборонців Львова“ далеко більше від тих, що справді брали участь в польсько-українських боях.

— Петарди. На подвір'я божаниці в Соновці підкинув хтось петарду. Жертв у людях не було, вилетіли лише дві шиби. — У хаті Козловських у Варшаві при вул. Огородовій 58. вибухла петарда, що знищила зовсім мешкання. Злід ваволеної стіни добули ранену Козловську та її 17-літнього сина. Забрали їх до шпиталю.

— Горілиняна спекуляція. В останньому звіті державної контролі знаходиться уступ, що в районі окарбового уряду в Н. Санчі викрито впровадження трьох місяців 138 тайних горілинь. Свідство, яке перевела державна контрола в цій справі, дуже сенсаційний вислід. Показалося, що тайні горілині поставали у зв'язку з нагородою 70 зол. для конфідентів за викриття горілинь незалежно від кількості її продукції. Отже конфіденти входили в порозуміння з тайними горілинями і ділилися нагородою за викриття. Значить, тайні горілині поставали тільки задля цього, щоби їх викрили і щоби смерб виплатили нагороду. Справою занялася судова влада.

— Пожежі. На фільварку Гупало гром. Петанківці пов. Бучач повстала від іскри з молотильні пожежа і знищила столу, господарські машини, збіжжя і т. п., загальної вартості 12.000 зол. — В Косові на Подіссі згоріло 29 хат і 44 господарські будинки. Вогонь повстав від іскри з комина місцевого тартаку. Шкоду обчислюють на 100 тисяч зол.

— Село не відчувало обнижжя цін. Рівнянча палата на Волині розписала анкету, оскільки обнижжя цін промислових товарів відбачалася на волинському селі. З відповідей, які надійшли від рівнянців і сільських крамниць, виходить, що закупую промислових товарів стоїть пересічно на тому самому рівні, що передтим, а в деяких місцевостях навіть зменшилося. Походить це звідси, що ці товари не подешевіли, або подешевіли дуже незначно, а зате населення даліше збило. Зростає декуди тільки консумція цукру та ідальної соли і запотребування нафти, бо ці товари справді подешевіли. Зате анкета стверджує, що залишилися без зміни ціни всякого заліза, боднарської й цинкової бляхи, сирників, дріжджів, селадів, машинного сморовила, олії, вугля і т. п. Назагал обнижжя цін не дійшла до волинського села, подібно як і до галицького.

— Краєва хроніка. В Конохові пов. Стрий злодії розібрали підвалний хаті Дмитра Андрусьова і добувшись до середини, вивести всю одіж. — На дорозі в селі Піддубцях пов. Рава Руська до 25-літнього Івана Радзевича впали ввечері три револьвери і положили його трупом. Справою занялася поліція. — У Хлівчицях пов. Рава Руська невідомі напасники добулися до мешкання Райзці Фішер і побивши її, забрали річ вартості 130 зол. — До церкви в Новому Селі пов. Жовква добулися злодії і забрали дрібну готіку. Опісля обікрали місцеву кооперативу, забираючи різні товари. — До мешкання Ани Рожанської в Н. Санчі вломилася злодія і забрали гроші та біжутерію вартості 2.000 зол. Слідство вирило, що вломниками були б. купець Евг. Мілер і ученик 8-ої класи гімназії. З. К. — В селі Субіні пов. Дубно агорля паровий млин вартості 100 тисяч зол. — У Воронях пов. Золочів 22-літній Михайло Вісневський убив свого батька, ударивши його підчас молочення цілою по голові. — На залізничному дворі в Тернополі вкрадено з вагону значну кількість тютюну вартості 3.500 зол. Тікаючи перед поліцією, злодії кинули тютюн по дорозі. — Власника ресторану „Польонія“ в Тернополі, де отримав рибою один офіцер, Г. Шварцвальд засуджено за нехлюйство на місяць с'решту і 100 зол. гривин.

— Поворот із 20-літньої неволі. До села Рогізна в Познанщині вернувся колишній його мешканець Дзюбас, що як німецький вояк дістався в часі світової війни в російський полон і провів

Гемороїди
є причиною злого самопочування і т. п. Треба конечно усунути ті дошкульні терпіння. При гемороїдах вживаємо

Anusol
Goedecke

МОЖНА ДІСТАТИ В АПТЕКАХ
12 чопків 5 зол. — 6 чопків 3 зол.

20 літ на Сибірі. Його признали урядово померлим і жінка його вийшла одруже замуж.

— Перетомлені люди поведуться як звірята. Психолог з кольонійського університету, д-р Григорій Разран, робив досліди на студентах цілі два роки в напрямку, як вони поведуться, коли є перетомлені. Він прийшов до висновку, що їх поведінка така, як у псів та інших звірят. Коли вони були втомлені, професор дзвонив дзвінком і показував їм прецілі. Тоді студентам приходила слинка до рота. Коли за якийсь час професор лише задавошив, а не показував прецілів, то слинка йшла теж. Це діялося лише тоді, як студенти були помучені. Таке саме явище завважав був свого часу Павлов на псах, отже д-р Разран приходив до висновку, що перемучена людина має такі самі нахили, як звірята.

— Торговля і Промисл, ч. 6 (36) з 15. березня ц. р. Показ виробів українського промислу у Львові (вступна, святочне отворення, розмова з комітетом вистави, тощо), д-р Іван Іванець: Краса і раціональність (завага членів журі), Після великої господарської наради у Варшаві (інтерв'ю з д-ром Храпливим), Веріжки з преси: одні з найбільших культурних дід, Селяни мусять учитись торгувати (То чи помагає їм у цьому наша масова преса), Ріжні вісти, Проти алармів і обмежень, З життя філії СУКУП, д-р І. Грицай: Податкові актуалії, Ринок і ціни. — В цьому числі поміщений обширний репортаж з вистави в Нар. Домі.

— Мотоциклевий ринок в сезоні 1936. Біжучий рік починається під гаслом збільшеної моторизації. Завдяки низьким цінам купівлі і мінімальним коштам експлуатації, вибивається на чолі механічних засобів локомоції мотоцикл. Першештво мають чотирохколовні мотоцикли між ними великою популярністю тішаються мотоцикли Нортон, високої класи, позитивні мотоцикли малолітражові Royal Enfield найдешевші на польському ринку.

OLEUM PETRAE
„Glimar“

До гігієни волосся

Очищена нафта, зовсім без запаху, скоро висихає. Усуває радикально парпал, зміцнює волосся, має всі прикмети знаменитого косметичного засобу.

Glimar

Ска з обл. відп
Львів, ул. Баторія 26.

VIM

ЧИСТИТЬ
УСЕТАКОЖ
МЕТАЛІ

Дрібочку Віму на вогню шматинку — тільки алюмінієм чиститься на сухо — а рондлі, вилки, ложки і ножи будуть лисіти своєю чистотою.

Україніка.

В найновішій книжці (ч. 30) німецького польсько-наукового періодичного видання „Deutsche Wissenschaftliche Zeitschrift für Polen“ є кілька рецензій на праці, що більше чи менше торкаються українства. Редактор цього видання д-р Альфред Літерман (Lattermann) зрештаував між іншими такі статті для українського читача книжки: Карла Тіммера: Das Erwachen Osteuropas; Die Nationalitätenbewegung in Russland und der Weltkrieg, Erinnerungen und Ausblicke (Пробудження Східної Європи: Націоналізм руху в Росії і світова війна. Спомини й вислови). Відень—Лявнів 1934; Йоганнес Алерса (Johannes Ahlers): Polen (Польща). Берлін 1935; кс. д-ра Стефана Гредельського: Wyznanie protestanckie w Polsce współczesnej (торкається також евангелістської пропаганди серед українців). Самбір 1935; д-р Людв. Шнайдер: Die evang. Kirchengemeinde in Lemberg, Львів 1935; Skizzenbuch aus Polen, Gezeichnet v. Th. Frhr. Tucher von Simmelsdorf, Познань 1935, (Збірка нарисів з Польщі Т. Тухера фон Зіммельсдорфа; згадано між іншими містами Луцьк). Слід відмітити таку завагу рецензента при оглядованні згаданої праці Алерса: „Польки не є другий (з черги) найбільший слов'янський народ, бо українці є далеко численніші“. Д-р В. Маас (Maas) обговорив подорожні описи Мар'яна Гелкого з Поділля й Гуцульщини (Marian Hejko: Durch Podolien ins Huzulenland. Reisebilder aus den Tälern des Dniestr, Sereth und Prut), Бромберг 1934. Д-р Микола Андрусак зрештаував дві статті д-ра Домета Ожничина з історії українсько-німецьких торговельних зв'язків, а саме: „Торговельні зв'язки України з Бреслаулем у XVIII ст.“ (друк у варшавській „Нашій Культурі“, кн. 8, з 1935 р.) і „До історії торговлі Русь-України з Балтиком, воєвже Стародуба з Кенігсбергом наприкінці XVII, й поч. XVIII ст.“ (що появилася як окрема відбитка з VI т. „Записок ЧС.В.В.“ у Жовтві 1932); при тому додає рецензент копію листа польського короля Августа II до гетьмана Івана Мазепи з 1706 р. в справі українських купців у Данцігу. Врешті Василь Ружко зрештаував працю м-ра Евгена Юлія Пендського: „Раймер Марія Рільке й Україна“, що друкувалася у 1935 р. в „Ділі“ і появилася окремою відбиткою. Для повноти згадки про ті праці, що обговорені в цьому виданні та відносяться до української національної території, слід ще додати замітки А. Г. про нарис: д-ра Пис. Пйотровського „Zamek w Łańcut“ (Львів 1933) і Мар'яна Осінського „Zamek w Żółkwi“ (Львів 1933).

3 концертної салі.

КОНЦЕРТ МАРІ СОКІЛ У ЯВОРОВІ.

Наші провінційні міста, позбавлені майже цілком муніципальних імпрез правдивої вагності (в найбільшому разі мають їх кількістено за місто), випають цього роду концерти, як концерт званої оперної співачки Марії Соки, яка погодилася на запрошення „Річної Школи“ відвідати Яворів, дуже радісно і воліються на концерт численно (Яворів, 1. п. м.).

Хто мав нагоду чути артистку на тлі великої оркестри в опері чи симфонічному концерті, бо й на концертах у великих залах, бачив, що великі співачки вальори, якими диспонує артистка, не можуть вловити заблестіти в малій, акустично непершорядній салі „Народного Дому“ в Яворові. Та проте артистка захопила всіх прегарним голосом і мистецьким виведенням програми. Вже з першою хвилиною поаніскує співачка симпатію слухачів уміло; невимушеною поведінкою на естраді, питомою їй великим артистом.

Твори, які склалися на програму, у великій більшості українських композитів: Лисенка, Вахитин, Стецяк, Ревуцького, Барвінського, Колесси і Лиска та чужих: Римського-Корсакова, Василенка, Муссогорського, Чайковського, Черепніна і Пучіні. Хоча Марія Соки є передовсім співачкою оперного жанру, то фразу таксамо додало кожному малу пісню, як і велику оперну срібу.

Мистецький супровід Антона Рудницького стає (Колесси: „Лемківська коліска“, Лиска: „Весільна пісня“, Василенка: „Женці“) вповні зморожним чинником концерту.

На маргінесі концерту приходить думка: Чи прийде до нас нову довго чекати на подібну імпрезу? Чи може Союз українських професійних музик підійме (як тільки це буде в його змозі) ініціативу улаштувати правдиво мистецькі музичні імпрези у краю?

Белев.

3 кіна.

Кіно „Коперник“: „Пені“.

Відома оперетка, коли не помиляємось під заголовком „Гостиниця під білим конем“, перероблена тут на веселу комедію із співами та танцями. Хоч співа і танців тут чимало, а проте головна основа фільму комічна „кві про кво“, як у фарсі. Німці не пожаліли коштів, щоб вивести великий балет і дати добрий хор. Приємні для ока тирольські краєвиди, легкий, безжурний гумор, характеристичні типи. Дуже добре завазана і розважана інтрига кельсера з власницею гостиниці. Головному роллю грає першорядний артист Тімір, відомий партнер Франціскі Гааль з „Чібі“.

ДИВОГЛЯДИ.

ПРЕМІОВАНА ЧЕСНОТА.

У франц. місті Сент-Ет'єн трапилась страшна трагедія. Шахтар Альбер Верді прийшов до хати циний. Він попав у таку лоту, що вибив у хаті всі вікна і посудину, а потім ухопив сокирою щоб вирізати свою рідню. Син його Альфред пробудив спочатку спокоєм батька, а коли той накинувся на нього з сокирою, син ударив батька пожею, а потім задумав його мотузком. Після цього син пішов на поліцію і казав себе вештувати. Найцікавіша в усій цій кримінальній історії є два подробиці: циний вбитий став у 1929 р. премію „чесноти“, призначену державою і дошку його тримав до хресту президент Думері.

ПРИ СХОРИННЯХ СЕЧОВИХ ДОРІГ І КРОКОВОГО ЗАЛОЗУ ажываючи щодня випробовану природну гірку воду FRANCISZKA-JÓZEFA тремло достатке, легке випорожнення і добре травлення. Поручають лікарі.

ЯК ВИГЛЯДАЄ НАУКОВИЙ МУЗЕЙ.

У сов'єтській „Правді“ наводимо опис одного з рухомих, мандринних музеїв, що мають на меті нести освіту широким масам населення СССР.

Директором музею є „науковий співробітник“ Гоцея, доктор анатомії, магістер етнографічних наук. Музей їдучи з міста в місто, розтабовується переважно на базарній площі. Козир музею це „Мадам Матаю, париська красуня“. Це висока фігура. Поруч неї Дон Педро Краваті, дівчина з племені Фанг, гіндус, троє близнят, що зросли з собою, бушмен, узбек і циньоп. Вхід до музею — 30 коп. Пояснює магістер етнографічних наук: — Бушмен. Мешкає по лісах. Зідає ширки, шурі, жаби. Гей, громадянин-товаришу, пальцями манати його не вільно!

Місцеві сов'єтські часописи вважають своїм обов'язком поручати музей і навіть пишуть огляди про нього. Співробітниця одеської газети „Молодий більшовик“ захопила фігура циньопи і він написав: „Як це знімає з гомерівської епохи, циньоп описаний у великій племі Одисея, як подорож фантастичної сили і якого переміг Одисей“.

Дописи.

КАЛУШ.

Змагання читальних хорів. Як минулого, так і цього року філія „Промітні“ в Калуші улаштує районні змагання читальних хорів. Дотепер відбулися такі змагання в Хотині 1. березня і в Завою 8. березня. В змаганнях у Хотині брали участь мішаний хор з Платок і Хотиня та мужеський хор з Платок. Комісія журилася філія, вирішила мішаний хор з Хотиня і мужеський з Платок. У Завою змагалися хор з Березинці, Новинці, Завою і Рипатки. Перше місце зняв мішаний хор із Завою і мужеський в Рипатки. В неділю 15. березня п. р. відбулися змагання хорів з району Галич. Всі вирішені хорі візьмуть участь у змаганнях цілої філіальної округи, що відбуваються у травні в Калуші.

САМБІР.

Українська демографічна вистава. Заходом Нової Тва ім. Шевченка у Львові і Кружка „Річної Школи“ ім. Т. Шевченка в Самборі відбулася в залі „Української Бесіди“ в дніх від 29. лютого до 7. березня ч. в демографічна вистава карт і діаграм. Др В. Кубішечко, доцент краківського університету, опрацював у цих картах і діаграмах образ заселення і культури українських земель, рух населення і господарське життя українського народу в останніх роках. Карті й діаграмі мають велику вагу, що охоплюють цілість українських земель, приналежних тепер до 4-х держав. Гарні доповідні цієї вистави були два реферати д-ра В. Кубішечки в часі вистави, а саме: „Населення етнографічних українських земель“ і „Господарство на етнографічних українських землях“. Наше громадянство мало нагоду пізнати свій рідний край на основі найновіших наукових дослідів. На жаль, зацікавленим громадянам Самбора й повіту цією виставою було мало, бо виставу відвідали лише 270 осіб. Зате ті, що були на виставі, варті д-ра В. Кубішечки за його наукову працю, а комітетом, і те, що цю виставу улаштував. Чергова демографічна вистава відбувається у Станіславові.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датів на скріплення освітніх змагань.

Гостина театру ім. Тобілевича. В перших днях березня п. р. гостив п'ять днів у Самборі український театр ім. Тобілевича. Для громадянства несподівано був великий репертуар, додало виведення п'єс, оригінальні декорації, а для театру — шість вишуканих тирольських сцен. Це в Самборі нечувано річ, бо звичайно всі українські театри виїжджали зі Самбора в дефіцитом. Театр виставив дві веселі оперетки: „Лява з Мелосом“ і „Лява з Абіссині“, дві патріотичні п'єси: „Отаман Піска“ і „Гори говорять“ та одну комедію про міру „Німа теща“. Під час вистави п'єс багато осіб вказало, агадуючи надале минуле. Це доказ високої моральної вагності і виховного значення таких п'єс. Побачити, щоб п'єсу „Отаман Піска“ відіграли всі антирські гуртки по наших селах. Грою вибавилися між іншими: м. Бендалева, Кемтова, Посацька та п. Бендале, Телпін, Тимчук, Рубчик і Яковлев. Слід додати, що адміністрація театру обняла значно цим вступом і тому до театру прийшло багато осіб.

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У. С. К. „СЯН“ У ПЕРЕМІШЛІ.

В неділю 8. березня п. р. відбулися шості з чотирьох загальні збори У. С. К. „Сян“ у великій салі „Бесіди“ в Перемішлі і тривали від год. 5. до 10. вечором, при участі 134-х членів та гостей.

Збори відкрив голова дир. Шах Степан довгою промовою, в якій вказав на стихійну силу спортивного руху серед молоді та на обов'язок і коничність з виховної точки погляду оформлювати і сприяти розвитку цього руху у належне русло. Це задляння тяжить у великій мірі на старших громадянах, приятелях молоді і спортивного руху. Далі згадав, що той шлях, яким йшов „Сян“ до цього часу для себе як спортивної організації права громадянства не лише в Перемішлі, але в цілому краю. У. С. К. „Сян“, як один з рідких у нас творів з прикметами ст. до міської і підміської організації, сповняє і самотні безпосередньо в посередній велику, хоч поки що неможливо в нас місто урбанізації психіки нашої суспільності. Описав привітав гостей і членів та запросив до протидії радн. Романа Дмоховського, який обіймає посаду.

Після того члени Виступу відчитали звіт з діяльності. Перший звіт сказав секретар ред. Зиблікевич Еміль зазначивши, що цьогорічні збори відбуваються в калейдоскопічному клубу. Тому секретарський звіт був не лише підсумком діяльності Виступу за діловий рік, але й початком й історією клубу за час його п'ятилітнього існування. Референт згадав, що думка організувати „Сян“ зрозуміла у ремісничому візенті на Вою — перемісті Перемішля. Головною містачкою розвитку тієї роботи були У. С. К. „Сян“ в незвичайна жестиційність й

го членів та великих приятелів і протекторів з круга перемиського міщанства, головним чином ремісництва і робітництва. В трамвії р. відбудеться посвячення азальної площі „Синю“ і тоді відбудуться ювілейні свята клубу.

Звіт провідника секції копаного м'яча д-ра Мирослава Куника був дуже добре обробленою історією змагань і дружини й одночасно глибокою студією технічних вартостей, фізичної справності і психічних процесів у змаганнях. На 13 розіграних змагань за мистецтво вирішив „Синю“ у свою користь 9, арміював 2, програв 2, а відмовився згоріти 3:11 у свою користь.

Великою розрадою „Синю“ є його секція легкоатлетична; звіт з її діяльності та успіхів здав проф. Романець Михайло. В двох конкурсах (біг 50 м. і стусан кулею) змагалися змагання „Синю“ сягли, що вказує на спортивних загальнодержавних польових змаганнях легкостатичних змаганнях у перемиській спортивній галі.

З черги слайдвали звіт провідника секції спортивних гор д-ра Степана Романа і пінг-понгу м-ра Гнатика Романа.

Скарбник клубу дир. Коля Григорія представив казначійською грошеву господарку клубу і бюджетний прелімінар на рік 1936-37. Касовий оборот у діловому році збільшив до 10.900,18 зол., не вчислюючи своєї нездійсненої ще субвенції для клубу від „Міщанської Каси“ в Перемислі у висоті 700 зол. Сальдо на рік 1936 зол. 117,20. Майно клубу 5.400. зол.

Звіт з діяльності „комісії площі“ зreferував ред. Зибалевич Ежен у заступстві неорисутнього в Перемислі інж. Волод. Корженівського. Референт дав перегляд всіх заходів до війни і після війни, що йшли в напрямі придбання української спортивної площі в Перемислі. Зокрем передав звіт провідника українського спортивного руху, що намагалися придбати спортову площу, агадан референт проф. Ежена Любонича та лікаря д-ра М. Дорнського, з післявоєнних п. Степана Волинця, м-ра Олександра Лавецького та інж. Фіца. Довголітні залучені бажання Перемисля в цьому напрямку здійснили двоє У. С. К. „Синю“, що в 1934 році зааконтрували 10-літню аренду площі і купили її частину на власність, а в 1935 р. обгородили, докінчили нівеляцію і приладні готове до звитку гринше коданого м'яча. В 1936 р. клуб зверне увагу на будову ступенів та мурованої огорожі. Видатки клубу зазначені з площею та вартість докопаних робіт за останні два роки — 7.285,00 зол.

Звіт контрольною комісією здав дир. Михайло Зубрей. Самі звіти і дискусія над ними були дуже річеві та доказували гармонію праці членів Видалу і клубу і позитивний вплив до української спортивної проблеми.

На пропозицію комісії-матки вибрано головою клубу адруте дир. Степана Шаха при годасних оплосках

ВІДУКИ ДНЯ.

Легким коштом.

Смільки то люди намучаться, намозоляться, а слава — як вода з каменя. Тяжко її видобути хоч дрібку, хоч кілька краплин. Кожному прилітчує приклад Мойсея: станув, удери палицею і вода бризнула. Ходить блідий чоловік ніпав, ударив в життєвську смалу, пробує тут і там, а води ні на літ. Не можі сказати — і сильно вдарило і осядло лязве — шок, коли нема щастя! Врешті змучивши, анеохочення ставе, зіпреться на палицю і враз — несподівано, неждано бризле стовп води, що на цілі миль видю.

Така вже то життєвська смала і така вже людська доля.

Була собі посолка, ніхто про неї ні чинирк. Може неодни раз пробувала і цього і того, може і неодни добре зробила — прогубо, ніхто я неоклянувся.

Аж прийшов час, коли реє недорозаних коров діншов до її уха, а вони, слухаючи, сперлися на палицю. І враз бризнув стовп слави, аж задріть бере.

Кого не адибає, а ким не заговорите: Присторона і Присторона!

А всьому винен ритуальний зарі. Поставили внесок, щоби знести ритуальний зарі і стала слава за один день.

Направду людини не анає, що саме принесе їй славу, гроші чи щастя.

Ти чи тільки сама одна посолка Присторона градила на жилу слави?

Купую тому кілька днів тютю у жидів (вибачте українські трифіканти — по дорозі!) і бачу: жид усміхається до мене мор до рідного. А який тютюн вибрав! Три пачки підняв, щоби зити найліпший.

— Той ваш доктор Баран фанний чоловік. І мудрий, мп! мп!..

— Я це давно знав. Політик і дооре вища.

— О, то голова. Фанно постона ви нами.

— Де? В „Ділі“?!

— Ні, в сойм. За той „убуй ритуальний“. Я сам їм кожне м'ясо, але хто має нам право зачіпати realim?.. Вчора в нас у кам'ї то хвалили українців що аж страх, а найбільше того доктора Барана.

Знаючи ершмет, вибраного шроку пір, що не забудуть вони того пі п. Присторона, пі д-рові Баранові до десятого покоління. А як не забудуть, то я слава буде лунати бо вони народ „дукий“. Додадуть ще може за третью ксьонда Тшецяна і зпакують їх у свою історію.

Аж досада мене бере! Таким легким коштом — таке популярність!

Мушу я собі придумати щось, бо ні віршами, ні фейлетонами не видобуду слави з життєвської скали. Требаб також щось ритуального!..

Зарі уже мені вихопилася... Може щось іншого?..

Поміркую!..

Галактион Чинка.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Антін Лотоцький: РОКОЛЯНА. Історичне оповідання з XVI століття. Образи Михайла Фартуха. Львів 1936. Накладом В-ва „Світ Дитини“. Стор. 120, ф. 16.

Лев Ясичук: ДИТЯЧИЙ САДОК. Мета і спосіб освіти дитини. Львів 1936. Накл. Т-ва „Рідна Школа“. Стор. 31, 16.

ЖУРНАЛИ.

ПЛАСТОВІ ВІСТИ, орган українських пластових вівтрів СМПЕ. Прага, 26. лютого 1936. Р. XXV. Ч. 29.

БЮЛЕТЕНЬ управи Т-ва Прихильників Української Господарської Академії. Прага, січень 1936.

Листування Редакції.

Чорний Крук, Легітиміція потрібна їм на селу 18го ч. м.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Добромили: 12. III год. 10. в. говорати.

Перемисль: 17. III. Діна в Маслосюзу.

18. III. Отання Піня.

19. III. Лев з Абисинії.

20. III. Ніна теща.

22. III. Прем'єра, уривок з життя У. Г. А. Меріам Лукиничного „Інвалиди“.

Ярослав: 21. III. Діна з Маслосюзу.

Великий Миський Театр.

Бедля, 15. III. год. 3.30 попол. Аб. 8.

Пав наймичко. Виступ І. Солянської.

Відаде авт. Вандермір, год. 8. веч.

Валь у Савою" виступ І. Кульчицької та Каз. Дембовського.

Понеділок, 16. III. год. 8. веч. Аб. 12.

Валь у Савою" виступ І. Кульчицької та Каз. Дембовського.

Вікторія, 17. III. год. 8. веч. Аб. 10.

Пер. Інт.

Серета, 18. III. год. 8. веч. Аб. 12.

Валь у Савою" виступ І. Кульчицької та Каз. Дембовського.

Четвер, 19. III. год. 8. веч. Аб. 13.

Прекра „Панотець Марко“.

Пятниця, 20. III. год. 8. веч. Аб. 13.

„Панотець Марко“.

Театр Річкордистей.

Бедля, 15. III. год. 8. веч. Аб. 11.

Трафіка паві генералової“.

Вікторія, 17. III. год. 8. веч. Аб. 11.

Трафіка паві генералової“.

Серета, 20. III. год. 8. веч. Аб. 11.

Трафіка паві генералової“.

КОЛІСЕЙ: „Каранга“, „Ліцитуємо світ“.

КОПЕННИК: „Пені“, тротеска „Водні збиточники“.

МАРУ-ЕНЬКА: „Шір-Гамірім“ і додаток „Співаймо всі разом“.

МІРАЖ: „Помашюна мч“ з Анною Степ.

МУЗА: „Відео Експозиція шофер“.

ПАВ: „Анна Кареніна“ з Гретою Гарбо.

ПАКС: „Я збудує“ (Павло Муні).

ПА-ЯС: „Давид Копперфільд“ на осн. Чарлаза Дікенса.

Раді „Недокінчена симфонія“ з Мартою Егерт.

СВІТ: „Недокінчена симфонія“ з Мартою Егерт.

СІНДЕРБЕ: „Метрополітен“ і ревія.

ТОН: „Беніамі“.

УТІЛА: Під гарчачи небож Артеміни“ та ревія.

ХІМЕРА: „Зодотаварський шибоник“ (Шера Теніш).

ФОТОПЛЯСТИКОН.

(пл. Марішків 5)

Новий Єрусалим у 1936 р

Закордонне радіо.

Неділя, 15 березня 1936.

Відень (5.68) 11.35 Орх. концерт. 13.00

Популярна музика, 15.15 Нар. музика, 22.20

Форт. музика, 23.15 Віденська муз., Кошиці (39.1)

10.45 Слованські нар. пісні, 18.00 для Закарпаття, 24.10 Пісні амер-

словаки, Прага (470.2) 9.05 Давня англійська музика, 9.55 Салон. квартет, 11.30

Камер. музика, 19.00 „Ежен Онегін“ оп. Чайковського, 2.35 Салон. музика, Париж (6.48)

12.00 Легка музика, 14.00 Концерт камер. музика, 10.30 Нар. пісні, співає Альонга Баріос, 31.45 „Команс“

комедія Фабра й просета, Білгород (437.3) 8.30 Пісні, 22.20 Легка музика, Верлін (39.7)

10.30 Сол. сти, 15.00 Війська оркестра, 16.15 Голар. концерт, 18.00 два фортепіано, 0.00 О х концерт, сінга

ліановард, Кенігсвертгаузен (1571) 15.15 Нар. музика, 17.00 Мелодія і ритм, Кельн (433.9) 10.00 концерт, 15.45 Форт-

пелестя, Липшиці (39.1) 1.30 Сінга співі

концерт, 13.40 Скандинавські пісні, Мінхен (405.4) 10.30 Нар. музика, 14.45 Пісні В-дуети, 15.00 Орх. концерт, Москва (1107) 18.45 Українські пісні, Москва ВДЦС (718) 10.30 „Грогада Стамбулу“ оп. Чала (фрагм.), Будапешт (239.4) 12.30 Концерт оп. оркестри, 17.45, 23.15 Легка й циг. музика, Міннісо (354.6) 15.10 Весела анд., 22.15 Танк. музика, Рим (420.8) 17.00 „Нар. Едні“ (страви-ського, „Лілія ере“ Палія, 11.15 Концерт військ. оркестри.

Понеділок, 16 березня 1936.

Відень (506.8) 16.05 Саралла, алет, сопра, 20.00 Лор, 21.00 Шубертова церковна музика, 22.10 Популярна музика, Братислава (256.8) 17.15 Сінга, Кошиці (359.1) 15.00 Концерт, 17.15 Вок. концерт, Прага (470.2) 12.35 Салон. музика, 17.40 Шуберт-тові пісні, 19.30 Концерт загосп. хор, 21.15 Сінга Піху на скр. і форт., Париж (1648) 15.30 Пісні, 18.00, 19.30 Сінф. концерт, Бозр. спів, 21.00 Сп. ретсталь, 21.45 Камер. концерт, Білгород (437.3) 11.30, 16.30 Концерт, 13.15 Піснючки, Берлін (350.7) 8.30 Розр. концерт, 17.00 Камески, 18.00 Оперона й опереткова музика, Кенігсвертгаузен (1571) 12.00, 14.00, 16.00

20.10 Музика, 18.00 Шуманові пісні до слова Аля-адорфа (Фшер алет), Лайпціг (382.2) 15.20 Концерт соліста — музика, сінга, Мінхен (405.4) 12.00, 13.15 Концерт, 18.00 Веселий концерт, Будапешт (549.5) 13.40 Форт. ретсталь, 17.30 Сінга, 18.30 Циг. музика, 20.10 Сінф. концерт, Міннісо (368.6) 11.30, 13.20, 17.15 Музика, 22.00 Сінга, Рим (420.8) 17.15 Танк. музика, 20.35 „Ім. маестро ді музика“ ком. опера Перголезі, 22.00 Орг. музика.

Вікторія, 17 березня 1936.

Відень (506.8) 12.00, 13.10 Концерт, 20.00 Зов. батьківщини — муз., спів, 22.10 Арті та пісні — Дітгер баритон, Брно (325.4) 17.20 Естонські нар. пісні, 19.45 Слованські сінга, орх. хор, солісти, Кошиці (259.1) 12.35 Концерт, 17.35 Слованські нар. пісні, Мор. Острава (369.3) 17.35 Шуберт-ові пісні, 21.15 „Ля сева пазом“ ком. о-

пера Перголезі, Прага (470.2) 15.20 Сол. сти, муз., спів, 19.10 Концерт військ. музика, 20.15 Форт. концерт блуд Бремса, Париж (1648) 12.00, 13.15 Концерт, 17.00 Камер. концерт, пісні й солоні твори, 21.45 „Аларіонів дзвінок“ ком. Генсена й Кома, Білгород (437.3) 11.00 Концерт, 12.00, 20.30 Піснючки, 16.20 Камер. музика, 18.00 Танк. музика, 19.50 Форт. ретсталь, Берлін (350.7) 14.15 Мелодія і музика, кім 16.00 Пріближени в музичні та слові, 19.20 Роденська пісня 19. століття (Кар ют меносор), 20.10 Російські мелодії і танк. кін. Серг. Борісевича (114 форт.), 20.20 „Легенда про сінгу Нідлиту“ зр. оп. Чайковського, Кенігсвертгаузен (1571) 14.00, 16.00, 20.10 Музика, Лайпціг (352.2) 12.00 Вок. муз. концерт, 19.15 Сінга алет та солісти з сінга (для мчччч), Мінхен (405.4) 15.50 Концерт, 20.15 Прага з оп. Верлі, Будапешт (347.5) 13.00 Південний мелодія з супр. інт. орк., 19.15 Форт. ретсталь, 20.35 „Сумерк богів“ оп. Вагнера, II і III діл, Міннісо (368.6) 17.15 Танк. музика, 20.35 „Циганська кохання“ оп. Лутіра, Рим (420.8) 20.35 Ветр опер Пуччі-ня

Львівське радіо.

Неділя 15 березня 1936.

9.00 Ганшина аніція, 10.45 Невосуження, опісля „З флетом навізаводі“ гр. пл., 11.07 Сінга часу, 12.03 Нов. духом напавши у францускому театрі, 12.15 Музичний поанок; у півночі оп. 13.00 год. Театр Уані. У годувнику: фратм і комеді Ігн. Ніко. овіча, 14.00 День і життя „Ілля Толстого фратм і книжки Ст. Цвайга), 14.50 Легка музика з гр. пл., 15.40 Огляд ринка і різних продукції, 15.15 Гутірка про конституцію і 15.25 концерт оркестри тармоністи Іа гр. пл., 15.45 Ім. весла та хабороби“, 16.14 Лоніголаши для дітей, 16.15 Актуальна мова (спів, музика), 16.55 Актуальна господарська гутірка, 17.05 Гістка так-тія музика, концерт, 17.40 Шіасська андіція, 18.00 Камеральний концерт, 18.30 „Нар. Едні“ ч. ат. Сорока у радіофон-лаші 19.10 Спортні вісти, 19.15 Реліжн

концерт, 19.30 Паганіні в тр. п., 19.45 Літературні новини, 20.00 Концерт солістів (спів Михайло Олександрович, фортеп.), 20.45 Висновки з творів П. Пастернака, 20.50 Ночний денник, 21.00 На веселій джентльменів, 21.30 У муринському гето Ріо де Жанейро, 21.45 Висновки з творів П. Пастернака, 21.50 Концерт із нагоди держ. нагородного свята, 22.35 Саломея Жуковська.

Понеділок, 16 березня 1936.

6.30 Ранішня афіша, 6.50, 7.30 Музика в тр. п., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шк., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудня денник, 12.15 Висновки з творів П. Пастернака, 12.25 Концерт орк., 13.25 Домашній господар, 13.30 Для відпочинку — тр. п., 15.15 Експорт, 15.20 Бірка, 15.30 Хвалімо Респіні, тр. п., 16.00 Лекція німецької мови, 16.15 Пісеньки в вик. Софі Терне в супр. фортеп., 16.40 „Кожух“ сес. Вал. Каткова, 17.00 Світ у дзеркалі (Завоєвники для суцільних дітей у Закопаному), 17.15 Ресантація поезії Вол. Оркана, 17.20 Іван Василенко: Квартет оп. 65 на дуті інструменти (на туркменській темі), 17.50 Гутарка: Новини про воду, 18.00 Фортеп. респіта, 18.30 Скрипка для дітей, 18.40 Фантастичний талок, тр. п., 18.55 Актуальна господарська гутірка, 19.05 Сільське рорум, 19.20 Рекламний концерт, 19.35, 19.40 Спортсменів вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт оркестру, спів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Кітця фільмових і режисерських мелодій, 21.30 Літер. вечір: Значіння Каспрівича, 22.00 Симфонічний концерт, 23.05 Танцюва музика в тр. п.

Вівторок, 17 березня 1936.

6.30 Ранішня афіша, 6.50, 7.30 Музика в тр. п., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шк., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудня денник, 12.15 Для мо. дітей: „На криміні“, 12.30 Сучасна опера в тр. п., 13.25 Хвалімо домашнього господарства, 13.30 З ринку праці, 13.35 Концерт балетів, 15.15 Експорт, 15.20 Бірка, 15.30 Оперетк. музика, 16.00 Скрипка в ПКО, 16.15 Веселі пісеньки та дівчачі гри з тр. п., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Краса краєвидів у Польщі, 17.15 Краєвиди в музиці (вик. камеральна оркестра), 17.50 Говорена енциклопедія, 18.00 Концерт югославської музики у виконанні Марії Соки і Антона Рудницького, 18.30 Літер. парис: Високоцкі, письменник (гр. Войтх Дзедушицький), 18.50 Актуальний фелетон, 19.00 Збірка воляків афіші, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Гумор Льва Слезака — моволог, 20.10 „Чар односторо“ оперетка Мих. Свєдінського; у перерві: Вечірній денник, Із сучасної Польщі, 22.15 Спортсменів вістки, 22.25 Рекламний концерт, 22.40 Людомір Ружичський: „Райський птах“ із тр. п., 22.45 Ресантація творів Іан Веневської, 23.05 На добраніч — тр. п.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.25—5.27.

Нім. марка 1.40—1.45, фр. франки 34.55—35.10, шв. франки 172.75—173.50, фунти стерлінги 26.15—26.30, австр. шлінгі 95.50—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. лей 28.00—30.00, італ. ліри 32.00—34.50. Золото: Долари 9.03—9.07, Рублі 47.50—48.50, Фр. франки 34.50—35.00, Корони 36.40—37.00, Дулати 83.00—83.70; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.27, Рублі 1.20, Фальорени 0.61—0.70.

Заставні листи: 4 1/2% дох. Т. К. 3. 35—40, 5 1/2% дох. Б. Г. 49—51, 4 1/2% Зв. Б. Г. 41—43, 4 1/2% Зв. Б. Г. 44—46, 4 1/2% Ком. 55—50, 4 1/2% Ком. 44—46, 4 1/2% Б. Г. 61—63, 4 1/2% Б. Г. 61—63.

Доларівка 53.00—54.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 14-го березня п. р. кооперативна платня за:

Львів.

1 кг. масла десероного блякового без опанування . . . 270 зол.

1 кг. масла десероного в бочках з опануванням 274.30

1 кг. масла дес. експорт. враз в експортівним опануванням дає зачет по . . . 275

1 л. молока від 11. I. 1936 . . . 0.13

1 л. лець . . . 2.50

Тенденція на масло і на молоко слаба, на мілья знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 16. III. п. р. платять своїм доставцям за 1 кг. жиної ваги: птиці, львів подвара птазо-масари „М. С.“ у Львові, (муд. Декрет ч. 4):

Кури мод. товсті без острів І. кл. 1.05 зол.

Кури товсті з острів І. кл. 0.95

Індички товсті І. кл. 1.10

Індички товсті І. кл. 1.25

Пантарки товсті І. кл. 1.25

Качки товсті І. кл. 1.15

Ірмички кури, качки, індички в пантарки в не обмеженій кількості.

Ціну на ірмички приймає по дешевій ціні.

Ірмички нових доставцям.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ФРЕКВЕНТАНТ Виш. Муз. Інституту, для іспитованій, безжестий, вправний диригент хору і дуету оркестру обійме посаду від зарп. Зголошення слати до Адм. „Діла“ під „Співак“.

1619 2—2

КУПНО - ПРОДАЖА

ЛІЗКИ дитячі найновіших типів поручає фірма Кж. Жовківська 17, ріг Божанчої. Приймає асілякі реперации та відновляє.

1629 2—6

ФОРТЕПІАН короткий, крижовий „Вірта“ оказіно дешеве на продаж, Пекарська 15, І. п. Бартошевський.

1656 4—5

РІЖНІ

ПРАВА ВІЧНИХ ПЕР „Продзія“, Рутівського 12, Ринок 29.

1667 8—10

ПРОПУКЛИВІ БАНДАЖІ гумові черепи, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує в.доме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 16.

1611 5—6

ВИРІБНІ дитячих візків, замка і направи. Найнижчі ціни. Ландес, Ринок 29.

1667 3—5

ВИРІБНІ КАПЕЛЮХІВ Гори, Львів, Доміканська 2, переробляє, чистить, відновляє капелюхи факхово, скоро, елегантно й дешево.

1686 2—2

НА ПІСТІ 5 кг. селаді в молоку зол. 5.40, 5 кг. селаді залівані — рольмолоси зол. 4.90, 5 кг. бальтійських москаликів — зол. 3.80, 3 атр. коробка матіасів-філетів в ол. зол. 5.60 висілає „Angloscott“ Odynia, Port ybaski. Домагайтеся безплатного цінника рибних консерв.

162 2—2

РОЛЬКИ крепові — БІБУЛКИ на серветки або готові, ЗУБОЧИСТКИ та асілякі КАНЦЕЛЯРІЙНЕ ПРИЛАДІЯ поручає найдешевше фірма „ОКАЗІЕ ПАПЕРНИЧЕ“ Львів, Казимирівська 33, тел. 246/31.

1690 1—6

ОГОЛОШЕННЯ.

СПЕЦІАЛІСТ НЕДУГ СЕРЦЯ І ЛЕГКИХ
Д-р КОНСТАНТІН

Львів, КРАКІВСЬКА 4.

Пересвітавання Рентгеном — Дієтермія
Кварцова лампа.

2-6

Д-р Ігнатій Левенгек

в недугах міхура і сечового органу
Львів, ТРИБУНАЛЬСЬКА 4. Тел. 248-11.

1565 4—10

С. КРЕБС

упов. дентист

Львів, ул. КРАКІВСЬКА 20, П.

Роботи для пацієнтів з провінції полаго-
джуємо в найкоротшому часі, для уряд-
ників і питомців догляди слати.

1628 4-5

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ТОВАРИСТВА „ВЗАЄМНА ДОПОМОГА“

непринятих до служби службовників коли-
шньої австрійської і російської держави і емеритів, відбудуться при вул. Короля
Ладиславського ч. 23 — 19. квітня 1936 р.,
год. 10 передпол., а в разі браку потріб-
ної кількості членів год. 11 без огляду
на число членів. На порядку дня: 1) Від-
криття Загальних Зборів. 2) Відчитання
протоколу. 3) Звіт з діяльності, касовий і
Контрольний Комісії. 4) Вибір Визілу і
Контр. Комісії. 5) Біжучі справи. 6) Внес-
ки і запити.

ЗА ВИДІЛ

Данило Павлюк, голова, Гаврилюк скар.

Берта Кіндлер

кравчиня

ВЕРНУЛАСЬ ІЗ ПАРИЖА

1692 Львів, ФРЕДРА 8. 1—2

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

дайте оголошен до

нашого щоденника.

НОВЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ МОСКВОЮ

на найновішій джерелами представляє праця Р. Смаля-Стопцького

„УКРАЇНСЬКА МОВА В СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ“

Ціна 5 зол. Замовляти у всіх українських книгарнях

1630 2—3

Останні новини

весняні і літні по цінах небувало низьких як також
дальша знижка цін білих товарів у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВИН

Львів, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу:

Вовня гласка	1.50	Попеліна на сорочки	1.30
Вовня шкочька	1.50	Сирій шовк	1.10
Вовня ангора	2.00	Перкалина колір.	0.65
Марокен вовняні	3.90	Полотно шир. 70 см	0.30
Вовня на спіднички	4.00	Сирій зефір	1.55
Вовня на комплекти	6.50	Линка на підтанці	0.65
Вовня на плащі	5.00	Зефір „Пріма“	1.80
Шовк на блузки	2.00	Всип рожевий	1.65
Марокен шовк. колір.	1.30	Атлас постел.	1.35
Монголь шовк. колір.	1.80	Пошевки мережков.	1.30
Креп сатен	4.60	Полотно на простир.	1.25
Кльокі шовк.	5.90	Простирала на колари	1.35
Марокен на шляфроні	1.00	Кали в обриси	2.50
Сатина шовк. на шляфроки	1.00	Обриси з метра	1.50
Крепоні	0.85	Ручники афлєві	0.25
Перкалі	0.65	Стирки до начиння	0.45
Кора десенсва	1.30		

При закупі товару від 5 зол. задувно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою пісалпатою.

БЕЗПЛАТНА ПОДОРОЖ
ДО ВАРШАВИ ПО КУПНО
МОТОЦИКЛЯ

ГЕНЕРАЛЬНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО:
ZOREL WARSZAWA
Królewska 23

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР У ПОЛЬЩІ МО-
ТОЦИКЛІВ НОВИХ І ВЖИВАНИХ
НИЗЬКІ ЦІНИ. ДОГІДНІ УМОВИНИ.
ХТО КУПУЄ МОТОЦИКЛЬ, ТОМУ
ЗВЕРТАЄМО КОШТИ ПЕРЕЇЗДУ ДО
ВАРШАВИ.

Дротяні сітки

до огорожі та інших цілей у всій густоті
постачає НАЙДЕШЕВШЕ фабрика „СІТ-
КОЦЕНТР“, Львів, Красівських 18. Тел.
246-75.

1694 1—6

Порешки на
БІЛЬ ГОЛОВИ
для дорослих і в.доме
КОШАЛСКИНА
ТЕЛ. ФАБ. ФАБ. А. П. КОВАЛЬСЬКИЙ ВАРШАВА

Кооператива „БАЗАР“
у Львові, РУСЬКА 3

поручає СВІЖІ ВЕСНЯНІ НОВИНИ З ОБ-
СЯГУ МУЖЕСЬКОЇ ДИТЯЧОЇ І ЖІНО-

1678 ЧОЇ ГАЛАНТЕРІІ.

1—2

ПОВІДОМЛЯЄМО П. Т. ПУБЛИК,
ЩО НАША ФІРМА

**ПЕРША ВІДЕНСЬКА
ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ**

І ШТУЧНА ФАРБЯРНЯ

перенесена з вул. Лелевеля

на вул. ПІЛСУДСЬКОГО 10

Телефон ч. 270-58.

Роботу виконуємо прецизійно, дешево

і пунктуально.

Відбір і доставка даром.

„ВАРШАВЯНКА“

робітня ж.ночіх костюмів

і суконь

виконує солідно найновіші фасони.

ФУДЕМАН, Коральницька 6

Тел. 236-57.

Чяхотка легенів

е незбагачена і щорозу, без ріжнї-
поду, яку й стану забирає дуже ба-
гато жертв. При побороваанні неду-
г бронхіту, гриппу, дошкудного кашлю
що перетворює і т. п. відпачають лідар

„БАЛЬСАМ ТРІКОЛІАН АГЕ“

який удекшує відділювання плакотиїня

13/III та усуває кашель.

25—46

ЯСНОВИДЕЦЬ, проф. таємних не-
ук ГУТЕМІ, дає поради в найбільш
скупікованих справах особисто і
писемно. — Платя БЕНЕДИКТІН-
СЬКА 5, двері 4, побіч Стрізів-
кого.

1633 4—5

Від 10 зол. місячно

обува для цілої родини

разом з реперациєю в першорядній

фірмі „Ар-Ка“

Львів, Зіморівича 17

МЕХАНІЧНА ВИРІБНЯ

ПАПЕРОВИХ МІШОЧКІВ

та інших виробів з паперу

МАРІЯ ЛИСАКОВСЬКА і СКА

Львів, Ліндого 2, тел. 108-73.

1691 Солідне виконання, ціни низькі.